Rok VI. Nr. 4.

DZIENNIK URZĘDOWY

Wydziału Oświecenia Publicznego

Województwa Śląskiego

KATOWICE. 30. kwietnia 1929.

TREŚĆ:

Cena nr. 4 . . . . zł 1,00
płatnych zaraz po otrzymaniu numeru.
Nr. konta czekowego . P. K. O. 301 973

Tłoczono w Drukarni Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego

Rozporządzenia i okólniki.

Poz. 59.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 22 stycznia 1929 r.

zmieniająca art. 1 ustawy z 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 536) oraz art. 1 ustawy z 2 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 287) o zmianie art. 112 ustawy o szkołach akademickich z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. z roku 1920 Nr. 72, poz. 494).

Art. 1. Zmienia się art. 1 ustawy z 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 93, poz. 536) w ten sposób, że:

a) w ustępie 1 tegoż art. 1 skreśla się słowa: „lecz tylko do 31 grudnia 1928 r.“, a w miejsce ich wstawia się słowa: „lecz tylko do 30 czerwca 1931 r.“;

b) w ustępie 3 tegoż art. 1 skreśla się słowa: „do 1927 r. włącznie“ oraz słowa: „lecz tylko do 31 grudnia 1928 r.“, a w miejsce ich wstawia się słowa: „do 1929 r. włącznie“ oraz słowa: „lecz tylko do 30 czerwca 1930 r.“

Art. 2. Zmienia się art. 1 ustawy z 2 marca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 287) w ten sposób, że skreśla się w nim słowa: „a kończą je w r. 1927, względnie 1928“ oraz słowa: „lecz tylko do 31 grudnia 1928 r.“, a w miejsce ich wstawia się słowa: „a kończą je w r. 1929, względnie do końca czerwca 1930 r.“ oraz słowa: „lecz tylko do 30 czerwca 1930 r.“.

Art. 3. Rady Wydziałowe uniwersytetów mogą we wszystkich powyższych wypadkach przyznać prawo składania rygorozów i egzaminów w drodze szczególnie wyjątkowej najpóźniej do dnia 31. grudnia 1932 r.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1929 roku.

Warszawa, dnia 22 stycznia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 87).

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) **I. Mościcki.**

Prezes Rady Ministrów:

(—) **K. Bartel.**

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) **Świtalski.**

60.

USTAWA

z dnia 23. stycznia 1929 roku

w przedmiocie zmiany art. 1. nstawy z dnia 16. listopada 1927 r. dotyczącego uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego tudzież Związków Komunalnych.

Art. 1.

Ustęp 2 art. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1927 r. (Dz. U. Śl. Nr. 24, poz. 44) otrzymuje brzmienie następujące: „Dodatek mieszkaniowy, wypłacany na mocy ustawy Rzeczypospolitej z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) oraz ustawy Rzeczypospolitej z dnia 12 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 525), jakoteż na mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30. lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 673), należy wypłacać funkcjonarjuszom, opłacanym ze Skarbu Śląskiego, tudzież funkcjonarjuszom Związków Komunalnych, względnie urzędnikom i funkcjonarjuszom państwowym, pobierającym uzupełnienie dodatku mieszkaniowego ze Skarbu Śląskiego w wysokości pełnych stawek, przewidzianych dla m. Warszawy, tabelą dołączoną do rozporządzenia Ministra Skarbu dnia 22. grudnia 1928 r. L. III. — 3954/1, a mianowicie dla otrzymujących uposażenie według grupy:

1. I. i II. utrzymujący rodzinę
III. i IV. utrzymujący rodzinę
sędziowie D. i C. . . . . 242,86 zł
2. utrzymujący rodzinę V.
i sędziowie B. . . . . 168,58 „
3. samotni III., IV. i V.
sędziowie D., C., B.
utrzymujący rodzinę VI. i VII
i sędziowie A. . . . . 96,68 „
4. samotni VI. i VII.
sędziowie A.
i utrzymujący rodzinę VIII.—XII. . . . 60,— „
5. utrzymujący rodzinę od XIII.—XVI. . . 38,— „
6. samotni od VIII.—XVI. . . . . . . 26,— „

Ustalone ustawą niniejszą dodatki mieszkaniowe przysługują także funkcjonarjuszom kontraktowym, opłacanym ze Skarbu Śląskiego i przez Związki Komunalne.

Art. 2.

Upoważnia się Wojewodę Śląskiego do automatycznego stosowania rozporządzeń i zarządzeń Rządu Rzeczypospolitej, mocą których dodatek mieszkaniowy zostanie podwyższony ponad ustaloną w art. 1. niniejszej ustawy normę.

Art. 3.

Ustawa wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1. kwietnia 1928 r.

Art. 4.

Wykonanie ustawy porucza się Wojewodzie Śląskiemu.

Marszałek:
(—) Wolny.

61.

ROZPORZĄDZENIE.

Wojewody Śląskiego
z dnia 28 stycznia 1929.

W celu wykonania ustawy z dnia 23. stycznia 1929 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 3) w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 16 listopada 1927 r. dotyczącej uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież Związków Komunalnych.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 23. stycznia 1929 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 3) w przedmiocie zmiany art. 1 ustawy z dnia 16 listopada 1927 r. dotyczącej uposażenia funkcjonarjuszów Województwa Śląskiego, tudzież Związków Komunalnych zarządzam co następuje:

§ 1.

Prawo do dodatku na mieszkanie przysługuje tym funkcjonarjuszom wymienionym w art. 1 ustawy z dnia 23. stycznia 1929 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 3), którzy w dniu ogłoszenia ustawy pełnili służbę czynną.

§ 2.

Do dodatku na mieszkanie mają analogiczne stosowanie postanowienia art. 11, 12 i 13 ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924).

§ 3.

Funkcjonarjusze kontraktowi, którzy pobierają wynagrodzenie ze Skarbu Śląskiego i Związków Komunalnych według grup uposażenia (art. 3 ustawy z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924.) otrzymują dodatek mieszkaniowy według stawek podanych w art. 1 ustawy z dnia 23. stycznia 1929 r. (Dz. U. Śl. Nr. 1, poz. 3) przy uwzględnieniu ich grupy uposażenia i stanu rodzinnego.

Funkcjonarjusze kontraktowi pobierający ryczałtowe wynagrodzenie, otrzymują dodatki mieszkaniowe według tej grupy uposażenia, według której na podstawie kontraktu pobierają djety w razie wyjazdu służbowego, przyczem należy również uwzględnić stan rodzinny.

Prawo do dodatku na mieszkanie nie przysługuje tym funkcjonarjuszom kontraktowym, którzy pełniąc służbę państwową, wojewódzką lub komunalną, otrzymują dodatek mieszkaniowy przy uposażeniu, należnem im z tytułu tej służby.

§ 4.

W razie przesiedlenia się na obszar Województwa Śląskiego przysługuje dodatek mieszkaniowy na podstawie cytowanej ustawy od pierwszego dnia miesiąca, od którego dotyczący funkcjonarjusz pobiera uposażenie ze Skarbu Śląskiego względnie Związków Komunalnych.

§ 5.

Wypłatę dodatku za czas od 1. kwietnia do 31. grudnia 1928 r. należy uskutecznić jednorazowo po potrąceniu kwot pobranych tytułem dodatku mieszkaniowego.

§ 6.

Rozporządzenie zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Wojewoda Śląski:
(—) Dr. Grażyński.

62.

Rozporządzenie

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych

z dnia 7 stycznia 1929 r.

w sprawie egzaminu specjalnego, którego złożenie z wynikiem pomyślnym może uprawniać do odbycia skróconej czynnej służby wojskowej.

Na podstawie ustępów przedostatniego i ostatniego art. 49 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym, której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458) zarządza się co następuje:

§ 1. Program, zakres wymagań i sposób składania egzaminu specjalnego, odpowiadającego co najmniej 6 klasom państwowej szkoły ogólnokształcącej, a uprawniającego do odbycia skróconej czynnej służby wojskowej zawiera dołączony regulamin i program egzaminu.

§ 2. Osoby ze świadectwem egzaminu specjalnego, podlegające obowiązkowi odbycia czynnej służby wojskowej, będą mogły odbyć skróconą czynną służbę wojskową tylko w tym wypadku, jeśli zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych, wydane w myśl art. 49 ustęp przedostatni ustawy o powszechnym obowiązku woj-

skowym (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 46, poz. 458) takie osoby do skróconej służby powoła.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) **Świtalski.**

Minister Spraw Wojskowych:
(—) **J. Piłsudski.**

Załącznik I. do rozp. Min. W. R.
i O. P. z dnia 7 stycznia 1929 r.

REGULAMIN

egzaminu specjalnego, którego złożenie z wynikiem pomyślnym może uprawniać do odbycia skróconej czynnej służby wojskowej.

§ 1.

Egzamin specjalny ma wykazać, czy kandydat osiągnął stopień wykształcenia i rozwoju umysłowego, odpowiadający ukończeniu co najmniej 6 klas państwowej szkoły średniej ogólnokształcacej.

§ 2.

Komisje egzaminacyjne ustanawia kurator okręgu szkolnego w potrzebnej liczbie przy oznaczonych przez niego gimnazjach państwowych, podając do publicznej wiadomości miejsce urzędowania komisyj, terminy egzaminu oraz terminy składania podań o dopuszczenie do niego.

Egzaminy odbywają się co najmniej dwa razy do roku.

Przewodniczącego i członków komisji powołuje kurator z pośród dyrektorów i nauczycieli gimnazjów państwowych na okres lat trzech, a w razie wakansu na reszte trzyletniego okresu.

W egzaminie mogą brać udział delegaci Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i kuratorjum okręgu szkolnego. Delegaci obecni na egzaminach nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 3.

Kandydat, pragnący przystąpić do zdawania egzaminu specjalnego, zwraca się z podaniem o dopuszczenie do egzaminu do jednej z komisyj egzaminacyjnych na terenie tego okręgu szkolnego, w którym zamieszkuje, lub w którym uczęszczał ostatnio do szkoły.

W podaniu należy zaznaczyć, z których z trzech języków obcych nowożytnych: francuskiego, angielskiego lub niemieckiego kandydat życzy sobie być egzaminowany.

Do podania należy dołączyć:

1. metrykę urodzenia.

2. życiorys własnoręcznie napisany z dokładnem wskazaniem, gdzie kandydat się uczył, gdzie, kiedy i jakie składał egzaminy, oraz jak przygotowywał się do egzaminu.
3. świadectwa szkolne, o ile je posiada,
4. wykaz lektury z języka polskiego,
5. kwit kasy skarbowej, świadczący o wpłaceniu taksy egzaminacyjnej, której wysokość określa się na 50 zł.,
6. dwie naklejone fotografje, zaopatrzone własnoręcznym podpisem, umieszczonym na podobiźnie,
7. świadectwo moralności, wystawione przez właściwe władze administracji ogólnej.

§ 4.

Wskazanie w życiorysie danych niedokładnych może spowodować niedopuszczenie do egzaminu, zaś wskazanie danych niezgodnych z rzeczywistością może spowodować unieważnienie już wydanego świadectwa.

§ 5.

Do egzaminu może być dopuszczony tylko taki kandydat, który w chwili rozpoczęcia egzaminu ma co najmniej 16 lat życia.

§ 6.

Decyduje o dopuszczeniu kandydatów do egzaminu przewodniczący komisji, który może zwolnić kandydata od egzaminu z niektórych przedmiotów, na podstawie załączonych do podania świadectw szkolnych.

§ 7.

Tematy egzaminów piśmiennych wyznacza przewodniczący komisji w porozumieniu z odnośnymi egzaminatorami.

§ 8.

Egzamin specjalny obejmuje:

a) Egzaminy piśmienne:

1. z języka polskiego wypracowanie na temat zaczerpnięty z lektury polskiej lub ogólny,
2. z matematyki dwa zadania: jedno z algebry, drugie z geometrji,
3. z języka obcego nowożytnego wypracowanie w zakresie materjału, wskazanego w załączonym programie egzaminu,
4. egzamin z rysunku.

b) Egzaminy ustne:

1. z religji, 2. z języka polskiego, 3. z języka obcego nowożytnego, 4. z historji wraz z nauką o Polsce współczesnej, 5. z geografji, 6. z przyrodoznawstwa, 7. z fizyki, 8. z matematyki.

§ 9.

Na wypracowanie z języka polskiego i zadanie z matematyki przeznacza się po 4 godziny, na inne egzaminy piśmienne po 2½ godziny, bez włączenia czasu, zużytego na zadawanie tematów. Pauz urządzać nie wolno.

§ 10.

Przy egzaminie piśmiennym z języka polskiego kandydat ma prawo wybrać z pomiędzy wręczonych mu trzech tematów jeden.

§ 11.

Kandydaci zdają egzaminy piśmienne pod kontrolą przewodniczącego lub nauczyciela danego przedmiotu, oraz w miarę potrzeby innych członków komisji, o ile liczba zdających jest wieksza niż 20.

§ 12.

Kandydatom nie wolno mieć przy sobie papieru, książek, ani pomocy naukowych, prócz słownika na egzamin z języka obcego nowożytnego oraz przyborów rysunkowych na egzamin z matematyki i rysunku. Papier ostemplowany pieczęcią dyrekcji odnośnego gimnazjum otrzymują oni na egzaminie. Kandydat powinien oprócz wypracowania napisanego na czysto, oddać także bruljon wypracowania i wogóle zwrócić wszystkie otrzymane arkusze papieru. Jeżeli wypracowanie jest napisane porządnie t. j. bez poprawek, może być oddane bez przepisywania.

§ 13.

Jeżeli kandydat podczas egzaminu piśmiennego korzysta z cudzej pracy, posługuje się niedozwolonemi środkami pomocniczemi lub innym w tem dopomaga, przewodniczący może bądź usunąć go z udziału w tym egzaminie, z prawem powtórzenia egzaminu w następnym terminie, bądź ocenić wypracowanie jako niedostateczne, bądź też pozbawić kandydata całkowicie prawa zdawania egzaminu specjalnego.

§ 14.

Prace piśmienne kandydat oddaje przewodniczącemu, wzgl. nadzorującemu członkowi komisji, który, po podcyfrowaniu ich i zaznaczeniu poprawek wręcza je odpowiedniemu egzaminatorowi.

§ 15.

Prace piśmienne ocenia naprzód egzaminator. Podkreśla on błędy, zaznaczając ich rodzaj na marginesie, a ocenę wyraża jednym ze stopni bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny. Ocena winna być poparta uzasadnieniem, określającem zalety i braki wypracowania.

Wypracowanie z matematyki ocenia się jednym stopniem, chociaż polega na rozwiązaniu dwóch zadań (z algebry i geometrji).

§ 16.

Przewodniczący komisji przegląda wszystkie wypracowania i ustala ostateczne oceny ich, przyczem może zmienić ocenę egzaminatora, motywując to na piśmie.

§ 17.

W wypadkach: 1) kiedy przewodniczący przy ustalaniu ocen stwierdzi w wypracowaniu korzystanie z cudzej pracy lub posługiwanie się niedozwolonemi środkami pomocniczemi oraz 2) w wypadkach usprawiedliwionego odstąpienia kandydata lub niestawienia się na egzamin, przewidzianych niżej w § 35, przewodniczący ma prawo zarządzić ponowne wykonanie wypracowań przez poszczególnych kandydatów, wyznaczając dodatkowo w porozumieniu z odnośnym egzaminatorem nowe tematy.

§ 18.

Po ustaleniu ocen należy pozostałym członkom komisji dać sposobność zapoznania się z wypracowaniami.

§ 19.

Przed egzaminem ustnym komisja egzaminacyjna omawia i decyduje sprawę dopuszczenia kandydatów do egzaminu ustnego.

§ 20.

Do egzaminu ustnego nie mogą być dopuszczeni kandydaci, którzy:

a) otrzymali z większości prac piśmiennych oceny niedostateczne, lub
b) w dwóch wypracowaniach wykazali rażącą nieudolność, względnie nie zaczęli ich pisać, lub
c) takąż nieudolność wykazali w wypracowaniu z języka polskiego.

§ 21.

Na egzamin ustny należy przygotować w sali egzaminacyjnej: prace piśmienne kandydatów, teksty autorów polskich i obcych, mapy geograficzne i pomoce do innych przedmiotów egzaminu.

§ 22.

Przed egzaminem przewodniczący dzieli kandydatów na grupy, z których każda zdaje jednego dnia.

§ 23.

Czas trwania egzaminu ustnego (ze wszystkich przedmiotów) jednego kandydata nie powinien przekraczać dwóch godzin. Gdy kandydat jest zmęczony egzaminem, przewodniczący może zarządzić przerwę celem dania mu sposobności do wypoczęcia.

§ 24.

Przewodniczący ustanawia kolejność przedmiotów egzaminu i określa czas trwania każdego z nich w granicach, zakreślonych

§ 23. Z danego przedmiotu egzaminuje powołany do tego członek komisji, względnie zastępca, wyznaczony przez przewodniczącego z pośród członków komisji, a tylko w wyjątkowych wypadkach z poza ich grona. Inni członkowie komisji mogą brać udział w egzaminowaniu tylko za zgodą przewodniczącego.

Przewodniczący ma prawo brać czynny udział w egzaminowaniu z każdego przedmiotu. To samo prawo przysługuje przedstawicielom Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego i kuratorjum okręgu szkolnego, o ile są obecni na egzaminie.

§ 25.

Ocenę odpowiedzi ustnej z danego przedmiotu ustala komisja egzaminacyjna po wysłuchaniu wniosku egzaminatora i wyraża ją jednym z czterech stopni: bardzo dobry, dobry, dostateczny, niedostateczny.

§ 26.

Bezpośrednio po egzaminie ustnym danej grupy kandydatów komisja egzaminacyjna ustala dla każdego z nich oceny ostateczne ze wszystkich przedmiotów egzaminu na podstawie: 1) wyniku egzaminów piśmiennych, 2) wyniku egzaminów ustnych, 3) opinji członków komisji o wyrobieniu umysłowem kandydata. Oceny te komisja wyraża zapomocą czterech stopni, wymienionych w § 25.

§ 27.

Od uchwały komisji o wyniku ostatecznym egzaminu przewodniczący ma prawo odwołać się do kuratora, który, na podstawie protokółów i wypracowań piśmiennych kandydata, rozstrzyga sprawę ostatecznie.

§ 28.

Po zakończeniu narady i podpisaniu protokółów egzaminu przez członków komisji przewodniczący ogłasza kandydatom danej grupy ostateczny wynik egzaminu. W wypadku. przewidzianym w § 27, kandydat otrzymuje tylko wiadomość. że sprawa jego idzie do rozstrzygnięcia do kuratora, bez żadnych szczegółowych oświetleń.

§ 29.

Kandydat zdał egzamin specjalny odpowiadający 6 klasom państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej, jeżeli ogólny wynik egzaminu jest co najmniej dostateczny, to jest, jeżeli ze wszystkich przedmiotów zdający otrzymał oceny ostateczne, nie niższe od dostatecznych.

W wypadkach, gdy kandydat ma z jednego przedmiotu ocene niedostateczną, nie wykazał jednak w tym przedmiocie zupełnego braku wiadomości, a zato, zdając z innych przedmiotów, otrzymał co najmniej dwie oceny dobre lub bardzo dobre, komisja może uznać ogólny wynik egzaminu za dostateczny.

Przepis, zawarty w ustępie drugim tego paragrafu, nie dotyczy języka polskiego, z którego ostateczna ocena niedostateczna decyduje o ogólnym niedostatecznym wyniku egzaminu.

§ 30.

Na posiedzeniach komisji egzaminacyjnej wszelkie wnioski zapadają większością głosów członków, uprawnionych do głosowania w danej sprawie. W razie równości głosów rozstrzyga zdanie, za którem opowiedział się przewodniczący.

§ 31.

Członkowie komisji, którzy egzaminują tylko niektórych kandydatów, głosują tylko w sprawach dotyczących tych kandydatów.

§ 32.

Uchwały komisji mogą być powzięte przy obecności co najmniej $^2/_3$ liczby wszystkich członków komisji, uprawnionych do głosowania w danej sprawie.

§ 33.

Członków komisji egzaminacyjnej obowiązuje tajemnica co do przebiegu egzaminów i treści obrad komisji.

§ 34.

Świadectwo egzaminu specjalnego podpisują wszyscy członkowie komisji egzaminacyjnej, którzy głosowali przy egzaminie danego kandydata.

§ 35.

Odstąpienie od egzaminu lub niestawienie się na egzamin w którejkolwiek fazie jego przebiegu jest równoznaczne z niezdaniem go, o ile nie zostało należycie uprawiedliwione chorobą lub inną poważną przyczyną; w tych wypadkach kandydat powinien usprawiedliwić się na piśmie niezwłocznie, a najpóźniej przed zakończeniem urzędowania komisji egzaminacyjna, załączając odpowiednie zaświadczenia. Komisja egzaminacyjna rozstrzyga, czy przytoczone powody są wystarczające i ewentualnie wyznacza termin zdawania bądź całego egzaminu, bądź brakujących części egzaminu.

§ 36.

W razie pomyślnego wyniku egzaminu przewodniczący komisji wydaje kandydatowi świadectwo egzaminu specjalnego według ustalonego wzoru, opatrzone pieczęcią tego gimnazjum, przy którem jest czynna dana komisji.

§ 37.

Z czynności komisji egzaminacyjnej należy spisać następujące protokóły:

1. protokół z każdego egzaminu piśmiennego, do którego dołącza się wypracowania,

2. protokół z posiedzenia, poświęconego sprawie dopuszczenia zdających do egzaminów ustnych,
3. protokóły w sprawie ostatecznych wyników całego egzaminu.

Protokóły powyższe powinne być podpisane przez wszystkich członków, biorących udział w danym egzaminie lub naradzie. Są one przechowywane w szkole, przy której czynna była komisja.

§ 38.

Egzamin specjalny można zdawać najwyżej 3 razy.

§ 39.

Przewodniczący po zakończeniu każdej trzyletniej kadencji składa sprawozdanie kuratorowi okręgu szkolnego.

§ 40.

Członkowie komisji egzaminacyjnej pobierają za swą pracę wynagrodzenie w wysokości, oznaczonej przez Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 41.

Świadectwo, o którym mowa w § 36, nie daje prawa wstępu do klasy VII-ej szkoły średniej ogólno-kształcącej ani wogóle żadnych uprawnień, wyjąwszy uprawnienie do skróconej czynnej służby wojskowej, i to tylko w wypadku wydania przez Ministra Spraw Wojskowych specjalnego zarządzenia w tej sprawie.

Załącznik II. do rozp. Min. W. R.
i O. P. z dnia 7 stycznia 1929 r.

PROGRAM EGZAMINU SPECJALNEGO,

którego złożenie z wynikiem pomyślnym może uprawniać do odbycia skróconej czynnej służby wojskowej.

Religja rzymsko-katolicka.

Historja Biblijna Starego Testamentu i Nowego Testamentu. Katechizm. Liturgika, historja Kościoła katolickiego w zarysie.

Język polski:

Kandydat winien:

1. poprawnie i biegle władać językiem polskim w słowie i w piśmie,
2. rozumieć podstawowe właściwości w zakresie gramatyki i stylistyki współczesnego języka literackiego,
3. umieć czytać z należytem rozumieniem prozaiczne i poetyckie utwory średniego stopnia trudności,
4. wykazać znajomość wskazanych poniżej arcydzieł literatury,

5. orjentować się w dziejach najważniejszych prądów literackich w Polsce.

Lektura: Kochanowski: „Treny“ lub kilka pieśni lub „Odprawa posłów greckich“.
K. Brodziński: „Wiesław“.
A. Mickiewicz: „Grażyna“, „Pan Tadeusz“, III część „Dziadów“ (ważniejsze sceny).
Słowacki: „Lilla Weneda“.
A. Fredro: „Zemsta“.
Orzeszkowa — wybór nowel.
Konopnicka — wybór nowel.
Sienkiewicz — wybór nowel.
„ „Ogniem i mieczem“.
„ „Krzyżacy“.
Prus: „Lalka“ lub Sienkiewicz: „Quo vadis“.
L. Kubala: „Szkice historyczne“ (wybór).

Z literatury powszechnej: Homer „Iljada“ i „Odyssea“ (w skróc.)
Moljer: „Skąpiec“.

Utwory na pamięć: Pieśń Legjonów: „Jeszcze Polska nie zginęła“. Wybrane urywki z utworów Mickiewicza i z utworów doby pomickiewiczowskiej (np. z utworów Osnyka).

Język nowożytny obcy.

(język francuski, angielski, niemiecki — do wyboru).

Kandydat winien umieć poprawnie w obcym języku odpowiadać na zadawane mu pytania w zakresie najprostszych zjawisk życia codziennego oraz zdawać krótko sprawę (piśmiennie i ustnie) z przeczytanych ustępów.

Historja.

(wraz z nauką o Polsce współczesnej).

a) Kandydat winien wykazać — na podstawie odpowiedniego doboru faktów o znaczeniu ogólniejszem, a poznanych dostatecznie szczegółowo, — znajomość i rozumienie istniejących stosunków politycznych, społecznych, kulturalnych i gospodarczych narodu polskiego na tle dziejów powszechnych.

Zakres materjału:

Dzieje starożytne: Wschód, Grecja i Rzym. Z epoki średniowiecza prehistorja Polski, Rzym, Bizancjum, Mekka jako trzy średniowieczne ogniska kulturalne. Cesarstwo a papiestwo. Budowa państwa polskiego, rozwój jego. Wyprawy krzyżowe i ich skutki. Podboje tureckie. Czasy nowożytne. Wielkie odkrycia geograficzne. Odrodzenie i reformacja religijna. Wiek mocarstwowy w Polsce. Polska w czasie przewagi Francji na Zachodzie, a Turków na Wschodzie. Równowaga polityczna Europy w oparciu o militaryzm absolutnych manarchij a anarchja możnowładcza w Polsce. Nowe ideje polityczne w świecie i ich reali-

zacja. Rozbiory Polski. Stan polityczny ziem polskich po rozbiorach. Główne wyprawy Napoleona i znaczenie jego. Kongres Wiedeński. Powstanie listopadowe w Polsce. Wiosna narodów 1848. Powstanie styczniowe w Polsce. Wojna francusko-pruska. Walka z zaborcami w Polsce. Wielka wojna europejska i znaczenie jej dla sprawy polskiej. Traktat Wersalski.

b) Kandydat winien wykazać znajomość ustroju społecznego Polski, rozumieć, co to jest państwo, państwowość polska dawniej a dzisiaj, orjentować się co do obecnego ustroju Państwa Polskiego, życia politycznego, znaczenia prawa, kultury i cywilizacji oraz obowiązków obywatela polskiego — w związku z dzisiejszem położeniem geograficznem Polski i stanem gospodarczym świata i Polski.

Geografja.

Kandydat winien wykazać znajomość najważniejszych rzeczy i zjawisk, związanych z ziemią, przedewszystkiem z ziemią polską, w ich wzajemnym związku konkretnym i z podkreśleniem zjawisk przystosowania człowieka do warunków fizycznych i biogeograficznych powierzchni ziemi.

Przyrodoznawstwo.

Kandydat winien wykazać znajomość życia organizmu w związku z jego budową i w zależności od środowiska na przykładach konkretnych roślin i zwierząt oraz znać monografję organizmu człowieka.

Fizyka.

Kandydat winien ujawnić elementarną znajomość: zasad dynamiki, własności cieczy i gazów, termometrji i kalorymetrji oraz dokładniejszą znajomość podstawowych zjawisk z nauki o prądzie elektrycznym wraz z ważniejszemi zastosowaniami praktycznemi, wreszcie — zasad optyki geometrycznej.

Matematyka.

A. Arytmetyka i algebra.

Liczby całkowite. Ułamki zwyczajne. Ułamki dziesiętne. Układ miar metrycznych. Wprawa w rozwiązywaniu zadań z uwzględnieniem stosunków handlowych, obliczeń z dziedziny przedmiotów nauki i t. d.

Użycie nawiasów. Wzór algebraiczny. Zasadnicze prawa arytmetyki.

Liczby względne.

Cztery działania na jednomianach i wielomianach (z wyjątkiem dzielenia wielomianu przez wielomian). Potęgowanie jednomianów. Przypadki szczególne mnożenie wielomianów. Ułamki algebraiczne.

Pojęcie funkcji: wykresy.

Równania i układy równań stopnia pierwszego (układanie

i rozwiązywanie). Funkcja linjowa. Nierówność pierwszego stopnia. Rozwiązanie graficzne i dyskusja układu dwu równań linjowych. Łatwe przykłady dyskusji zadań, których rozwiązanie prowadzi do równań stopnia pierwszego.

Przybliżenia liczbowe. Wyciąganie pierwiastka kwadratowego z liczb. Pojęcie ogólne liczby niewymiernej w związku z mierzeniem odcinków. Działania na wyrażeniach pierwiastkowych.

Równanie stopnia drugiego (układanie i rozwiązywanie). Wyróżnik. Znaki pierwiastków. Trójmian kwadratowy, jego wykres, własności. Nierówność stopnia drugiego. Najprostsze przykłady dyskusji zadań, którzych rozwiązanie prowadzi do równania kwadratowego.

Rozwiązywanie układów dwu równań: 1 i 2 stopnia, oraz łatwych układów dwu równań stopnia 2-go. Rozwiązywanie łatwych równań niewymiernych.

Postęp arytmetyczny i geometryczny skończony.

B. Geometrja.

Pojęcia wstępne.

Równość odcinków, kątów i trójkątów. Symetrja w płaszczyźnie.

Proste równoległe. Równoległoboki. Trapez.

Koło. Kąty w kole.

Podstawowe konstrukcje geometryczne.

Równoważność wielokątów.

Mierzenie odcinków. Proporcjonalność odcinków. Jednokładność i podobieństwo. Związki miarowe w trójkącie prostokątnym i dowolnym. Potęga punktu względem koła. Wielokąty foremne. Funkcje trygonometryczne kąta ostrego.

Obliczanie pól wielokątów.

Długość okręgu i pole koła.

Umiejętność rozwiązywania zadań konstrukcyjnych, zwłaszcza metodą miejsc geometrycznych.

Proste i płaszczyzny w przestrzeni; równoległość, prostopadłość. Kąty dwuścienne. Kąty bryłowe.

Rzut ukośny równoległy.

Wielościany wypukłe; graniastosłupy. ostrosłupy. Pola powierzchni wielościanów. Obliczanie objętości graniatosłupów. Objętość ostrosłupa.

Walec obrotowy, stożek obrotowy, kula. Pola powierzchni oraz objętości tych brył. Pole powierzchni bocznej odcinka kulistego i warstwy kulistej; objętość wycinka kuli.

Uwaga: Nie są wymagane dowody wzorów, wyznaczających: długość okręgu, pole koła, objętość ostrosłupa, wskazane pola powierzchni i objętości brył obrotowych. Kandydaci winni jednak umieć swobodnie i wprawnie stosować te wzory, równie jak inne, w odpowiednich zadaniach.

Rysunek.

Kandydat winien wykazać umiejętność rysowania z natury, z uwzględnieniem światłocienia, niezbyt trudnych przedmiotów, np. sprzętów, naczyń, przyrządów, kwiatów, zwierząt wypychanych, fragmentów wnętrz i t. p.

Zwracać uwagę należy przedewszystkiem na oddanie charakteru całości i ustosunkowanie szczegółów.

63.

Zarządzenie
Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

z dnia 14 lutego 1929 r.

wydane w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu w sprawie wypłacania kosztów podróży i diet nauczycielom, prowadzącym wycieczki szkolne.

Na podstawie art. 42 ust. drugi ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47 poz. 462) zarządzam co następuje:

§ 1. Nauczyciele państwowych szkół średnich ogólnokształcących oraz państwowych zakładów kształcenia nauczycieli, prowadzący wycieczki szkolne, związane z nauczaniem poszczególnych przedmiotów, a zwłaszcza geografji i przyrodoznawstwa, o ile wycieczki te są wyraźnie nakazane, lub przewidziane w obowiązujących programach naukowych, otrzymują za czas trwania wycieczek normalne koszta podróży i diety według obowiązujących przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia funkcjonarjuszów państwowych.

§ 2. Władzą szkolną, delegującą nauczycieli do prowadzenia wycieczek szkolnych jest dyrektor, względnie kierownik szkoły w odniesieniu zaś do dyrektorów, względnie kierowników szkół właściwa terytorjalna władza szkolna II instancji.

§ 3. Wszelkie rachunki kosztów podróży, odbytych z tytułu wycieczek szkolnych winny być sprawdzane pod względem konieczności odbycia podróży, czasu jej trwania oraz należytego użycia środków komunikacyjnych przez władze szkolne, wymienione w § 2.

§ 4. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Warszawa, dnia 14 lutego 1929 r. (Nr. II. 15561/28).

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) Świtalski.

64.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego

w sprawie urlopów nauczycielstwa szkół powszechnych za zwrotem kosztów zastępstwa.

Stali nauczyciele publicznych szkół powszechnych, otrzymujący roczne urlopy płatne za zwrotem kosztów zastępstwa dla studjów na Wyższych Kursach Nauczycielskich, mogą na podstawie niniejszego zarządzenia, które wydaję w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (pismo Min. Skarbu z dnia 20 sierpnia 1928 r. Nr. D. III. 1265/3/26 i z dnia 7 lutego 1929 r. Nr. D. III. 125/3) uzyskać zezwolenie na zwrot kosztów zastępstwa ratami miesięcznemi, w liczbie najwyższej 36-ciu, poczynając od daty rozpoczęcia urlopu. W tym celu winni przed dniem 1 sierpnia roku kalendarzowego, w którym są przyjęci na Wyższy Kurs Nauczycielski, wnieść odpowiednie podanie z dołączeniem deklaracji według załączonego wzoru i zaświadczenia o przyjęciu na Wyższy Kurs Nauczycielski, którego wzór jest podany w załączniku Nr. 2 do Regulamin Wyższych Kursów Nauczycielskich. (Dz. Urz. z roku 1928 Nr. 9, poz. 154).

Poręczać solidarnie na deklaracji mogą tylko stali nauczyciele względnie kierownicy publicznych szkół powszechnych, którzy na podstawie art. 9 ustęp 1 ustawy emerytalnej z dnia 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924, Nr. 6, poz. 46), zmienionej ustawą z dnia 13 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 18, poz. 178), uzyskali już prawa emerytalne i którzy nie korzystają sami z urlopu płatnego za zwrotem kosztów zastępstwa. Jeden nauczyciel (kierownik) może poręczać tylko za jedną osobę.

Własnoręczność podpisów nauczycieli (kierowników) na deklaracji poświadczają inspektorzy szkolni powiatów, w których podpisani nauczyciele (kierownicy) pracują.

O ile poręczający nauczyciel (kierownik) nie czyni zadość wymienionym warunkom, inspektor szkolny winien odmówić poświadczenia jego podpisu.

Wyżej omawiane urlopy są urlopami płatnemi w znaczeniu art. 52 punkt c. ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z r. 1926 Nr. 92 poz. 530).

W czasie trwania urlopu (studjów) potrąca się każdego miesiąca z poborów urlopowanego nauczyciela ⅓ część uposażenia miesięcznego nauczyciela grupy XI szczebel a, nie utrzymującego rodziny. Pozostałą do zwrotu kwotę rozkłada się na tyle równych rat miesięcznych, ile miesięcy pozostaje do końca trzechlecia, którego początek liczy się od daty rozpoczęcia urlopu.

Przerwy w potrącaniu ustalonych miesięcznych rat nie są dozwolone.

Potrącone raty podlegają wpłacie na budżet dochodowy Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Dz. 4 Rozdz. 2 § 1 (zwrot kosztu zastępstw nauczycieli urlopowanych).

W celu zapewnienia prawidłowego potrącania rat zarówno w pierwszym okresie (urlopu-studjów) jak i później aż do czasu spłaty całej należności z tytułu poniesionych przez Skarb Państwa wydatków na koszty zastępstwa, należy prowadzić szczegółową ewidencję zadłużenia każdego nauczyciela, jakie powstaje w czasie jego urlopu.

Płatni zastępcy tych nauczycieli, którzy korzystają z rozłożenia zwrotu kosztów zastępstwa na raty, otrzymują wynagrodzenie z osobnego kredytu, przewidzianego w Dz. 4 Rozdz. 2 § 1 poz. 4 budżetu Ministerstwa W. R. i O. P.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 1 kwietnia 1929 roku.

Warszawa, dnia 11 lutego 1929 r. (Nr. I. 12490/28).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:

(—) **Sł. Czerwiński,**

Podsekretarz Stanu.

Patrz Dz. Urz. W. O. P. N. 9/10 z roku 1928, poz. 157 str. 386.

Załącznik do Nr. I. 12490/28. **Wzór.**

DEKLARACJA.

Prosząc o udzielenie mi rocznego urlopu płatnego za zwrotem kosztów zastępstwa, niniejszem upoważniam władze szkolne do potrącenia z moich poborów służbowych w okresie trzyletnim, licząc od dnia rozpoczęcia urlopu, o ile okres ten na moją prośbę nie zostanie skrócony, ogółem takiej sumy, jaka odpowiada 12-miesięcznemu uposażeniu służbowemu nauczyciela publicznej szkoły powszechnej grupy XI (jedenastej), szczebla a w roku szkolnym 19 . ./ . ., nie utrzymującego rodziny z tem, że w czasie trwania mego urlopu potrącona mi będzie miesięcznie najwyżej ⅓ część powyższego uposażenia miesięcznego, pozostałość zaś rozłożona będzie na tyle rat miesięcznych, ile miesięcy zbywa do końca trzechlecia.

W . . . . dnia . . . . . . 19 . . r.

. . . .

(Imię i nazwisko)

stał . . nauczyciel . . publicznej
kierowni . .

szkoły powszechnej w . . . . .
w powiecie . . . .
w Okręgu Szkolnym . . . . . .

Własnoręczność podpisu p. . . . .
stałe . . nauczyciel . . publicznej szkoły powszechnej w . .
kierowni . .
. . . . niniejszem poświadczam.

Inspektor Szkolny

. . . .
(podpis)

W . . . . dnia . . . . . . 19 . . r.

Za wykonywanie wyżej wymienionych zobowiązań, przyjętych przez p. . . . . przyjmujemy solidarną odpowiedzialność.

. . . .
(Imię i nazwisko)
stał . . nauczyciel . . publicznej
kierowni . .
szkoły powszechnej w . . . .
w powiecie . . . .
w Okręgu Szkolnym . . . . .

. . . .
(Imię i nazwisko)
stał . . nauczyciel . publicznej
kierowni . .
szkoły powszechnej w . . . .
w powiecie . . . .
w Okręgu Szkolnym . . . . .

W . . . . dnia . . . . . . 19 . . r.

Własnoręczność podpisu p. . . . .
stałe . . nauczyciel . . publicznej szkoły powszechnej w . .
kierowni . .
. . . . i p. . . . .
. . . ., stałe . nauczyciel . . publicznej szkoły
kierowni . .
powszechnej w . . . ., posiadających prawa emerytalne, niniejszem poświadczam.

Inspektor Szkolny

. . . .
(podpis)

W . . . . dnia . . . . . . 19 . . r.

65.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do kuratorów Okręgów Szkolnych oraz wizytatora Liceum Krzemienieckiego w sprawie kształcenia czynnych nauczycieli szkół średnich i zakładów kształcenia nauczycieli.

Zwracam uwagę panów kuratorów na konieczność znacznie żywszego niż dotychczas zajęcia się sprawą dokształcania nauczycielstwa szkół średnich ogólnokształcących i zakładów kształcenia nauczycieli.

Zamierzam bowiem w najbliższym czasie dać możność przeszkolenia wszystkim nauczycielom, którzy tego potrzebują i którzy dotychczasowemi wynikami pracy nie osiągają potrzebnego poziomu, prócz tego zaś zamierzam prowadzić stałą pracę w kierunku dalszego kształcenia wszystkich nauczycieli, którzy odczuwają, że szybki postęp nauki i metod wychowawczych oraz dydaktycznych wymaga stałej pracy nad sobą dla utrzymania się na wysokości aktualnych wymagań.

To dokształcanie nauczycielstwa zamierzam prowadzić dwiema drogami.

Pierwsza będzie najściślej związana z codzienną praktyką szkolną, a więc z wykonywaniem przepisanego programu. Będą to **kursy instruktorskie** z poszczególnych przedmiotów o charakterze przedewszystkiem metodycznym, prowadzone przez instruktorów i wybitnych fachowców w związku z wymaganiami programów. Kursy takie z reguły odbywać się będą w ciągu roku szkolnego i co za tem idzie — będą krótkotrwałe. Nie wyłączam jednak możliwości organizowania takich kursów w ciągu feryj świątecznych lub wakacyjnych.

Druga droga prowadzić będzie przedewszystkiem do rozszerzenia i pogłębienia przygotowania **naukowego** nauczycielstwa. Będą to zazwyczaj kursy wakacyjne, prowadzone przez profesorów uniwersytetu i nauczycieli, oddających się pracy naukowej. Jakkolwiek poświęcone przedewszystkiem tematom ściśle naukowym — kursy te nawiązywać będą niejednokrotnie do pracy szkolnej nauczyciela i traktować te dziedziny wiedzy, których dokładna znajomość ważna jest w praktyce szkolnej.

Kursy takie odbywać się mogą także w ciągu roku szkolnego o ile przeznaczone będą do przerobienia niniejszego fragmentu wiedzy lub do wprowadzenia w wyniki ostatnich badań naukowych w ograniczonym zakresie. Kursy te mogą służyć także potrzebom nauczycielstwa niewykwalifikowanego, przygotowującego się do egzaminów, zasadniczo jednak nie będą organizowane pod kątem widzenia potrzeb egzaminacyjnych.

Rzeczą bardzo ważną przy organizacji wszelkiego rodzaju kursów będzie wybór odpowiednich ośrodków pracy, zaopatrzo-

nych we wszelkie potrzebne urządzenia i pomoce naukowe, najważniejszą zaś — dobór odpowiednich prelegentów.

Spodziewam się, że przez energiczne zajęcie się organizacją kursów nauczycielskich władze szkolne przyczynią się do wytworzenia wśród nauczycielstwa atmosfery, koniecznej dla usilnej pracy nad sobą, tej atmosfery, która jest najlepszą rękojmią postępu w szkolnictwie. Liczę tu również na współdziałanie ze nego, o ile przeznaczone będą do przerobienia niniejszego fragstrony organizacyj nauczycielskich, których wysiłki około dokształcania się zechce pan kurator czynnie popierać.

Od pana kuratora oczekuję współpracy w postaci zachęty do dalszego kształcenia się, skierowanej przedewszystkiem do tych nauczycieli, którzy tego najbardziej potrzebują. Oczekuję dalej wniosków co do miejscowości i zakładów, które nadawałyby się na stałe ośrodki dokształcania w poszczególnych przedmiotach; nadto oczekuję wniosków, jakie w danym okręgu kursy instruktorskie są obecnie najbardziej potrzebne ze względu na zauważone podczas wizytacyj braki; wreszcie oczekuję ewentualnych propozycyj co do osób, które, zdaniem Kuratorjum, nadawałyby się do prowadzenia kursów jednego z dwu zasadniczych typów.

Wnioski w tej sprawie zechce pan kurator nadesłać najdalej w dwa tygodnie po otrzymaniu niniejszego pisma.

Warszawa, dnia 12. lutego 1929 r. (Nr. II. 1168/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński,**
Podsekretarz Stanu.

66.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, inspektorów szkolnych i nauczycielstwa publicznych szkół powszechnych

w sprawie przyznania stopnia podporucznika rezerwy nauczycielom szkół powszechnych.

Ministerstwo Spraw Wojskowych, pismem z dnia 15 lutego 1929 r. L. dz. 9756/Wyszk. nadesłało następujące wyjaśnienia w sprawie przyznania stopni oficerów rezerwy nauczycielom szkół powszechnych:

„1) Art. 87. Ustawy o podstawowych obowiązkach i prawach oficerów W. P. wyraźnie zastrzega, że podporucznikiem rezerwy może być mianowany jedynie ten, kto odpowiada poniższym warunkom:

a) ukończył Korpus Kadetów lub szkołę średnią z egzaminem dojrzałości, albo złożył egzamin z wykształcenia

ogólnego, będący uproszczonym egzaminem,
lub ukończył 6 klas szkoły średniej, o ile to zmniejszenie wymaganego powyżej cenzusu, uzasadnione potrzebami wojska, zostanie zarządzone rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych,

b) ukończył w czasie odbywania służby wojskowej z pomyślnym wynikiem 6-miesięczny kurs Szkoły Podchorążych Rezerwy,

c) odbył conajmniej jedno z ćwiczeń wojskowych, przewidzianych Ustawą o powszechnym obowiązku służby wojskowej; przepis niniejszy nie ma zastosowania do tych, którzy w chwili rozpoczęcia służby wojskowej wykażą się przysposobieniem wojskowem w odpowiednim zazakresie,

d) posiada kwalifikacje moralne i służbowe bez zarzutu.

2) Rezerwiści, posiadający wymagany cenzus wykształcenia, a którzy w czasie swojej czynnej służby wojskowej nie odbyli zasadniczego wyszkolenia dla kandydatów na ppor. rez., mogą je uzupełnić, o ile mają nieprzekroczony 28 rok życia i conajmniej ½ roku służby linjowej, przez zgłoszenie się ochotniczo w myśl Dziennika Rozp. Nr. 43/23, poz. 557 na normalny 6-miesięczny kurs podchorążych rezerwy.

Ukończenie kursu z wynikiem conajmniej dobrym uprawnia kandydatów do uzyskania stopnia podporucznika rezerwy na ogólnych zasadach.

3) Dla tych rezerwistów, którzy w latach 1918—1920 zgłosili się **ochotniczo** do wojska polskiego przed dniem ratyfikacji przez Sejm traktatu ryskiego i przebyli conajmniej 6 tygodni na froncie. M. S. Wojsk. organizuje w r. b. w okresie lipiec—sierpień po raz ostatni skrócony 8-tygodniowy kurs Szkoły Podch. Rez. Piech. Celem umożliwienia zastosowania art. 87 Ustawy o podst. obow. i praw. of. W. P. do absolwentów tego kursu — został on w drodze wyjątku uznany za równoznaczny z normalnym kursem.

Nauczyciele, zaliczający się do tej kategorji rezerwistów, mogą wnosić podania o skierowanie ich na kurs wprost do M. S. Wojsk. Dep. Piech. najpóźniej w terminie do dnia 15 kwietnia b. r.

Do podań należy dołączyć:

a) życiorys własnoręcznie napisany z dokładnym przebiegiem służby wojskowej (podać adres i przynależność do P. K. U.),
b) świadectwo moralności,
c) metrykę urodzenia w odpisie,
d) dowód posiadania cenzusu naukowego conajmniej w zakresie 6-ciu klas szkoły średniej lub równorzędnej,
e) zaświadczenie jednego oficera zaw. o nienagannem zachowaniu się kandydata od chwili wystąpienia z wojska.

Poza wyżej wymienionymi niema innego ustawowego rozwiązania kwestji nominacji na ppor. rezerwy.

Warszawa, dnia 21 lutego 1929 r. (I Prez. 1179/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński,**
Podsekretarz Stanu.

67.

Okólnik

Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Liceum Krzemienieckiego, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego oraz Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i kierownictw szkół powszechnych w sprawie stopnia ze sprawowania się na świadectwach szkolnych.

Ze względu na podniesione w tej sprawie wątpliwości oraz różnorodne w praktyce rozumienia stopnia ze sprawowania się wyjaśniam, że ocena za sprawowanie się winna być rozumiana możliwie najściślej, t. j. jako ocena za ogólne zachowanie się ucznia w szkole i poza szkołą. Nie należy wiec dołączać do tej oceny spostrzeżeń z t. zw.: pilności, uwagi i porządku ucznia; spostrzeżenia co do tych trzech dziedzin, występujące dawniej na świadectwach w osobnych rubrykach, nie istniejących dzisiaj, mogą obecnie w uzasadnionych wypadkach łączyć się ze stopniem z właściwego przedmiotu.

Warszawa, dnia 22 lutego 1929 r. (Nr. II. 3760/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) **Sł. Czerwiński,**
Podsekretarz Stanu.

68.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów Okręgów Szkolnych, Dyrekcyj szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i szkół zawodowych, tudzież do inspektorów szkolnych w sprawie przysięgi służbowej nauczycieli.

O ile nauczyciel już przed wejściem w życie ustawy o stosunkach służbowych nauczycieli z dnia 1 lipca 1926 r. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 462) złożył przepisaną wówczas w Państwie Polskiem przysięgę służbową, można zanotować ówczesną datę w dekrecie ustalenia (załącznik Nr. 2 do Instrukcji z dnia 24 marca 1928 r.

Dz. Urz. Nr. 5 poz. 90, str. 204) i przysięgi przepisanej artykułem 14 przytoczonej ustawy według roty ustalonej rozporządzeniem z dnia 22 grudnia 1926 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 131, poz. 787) nie odbierać.

Na dekrecie ustalenia należy w takim wypadku pod datą złożenia przysięgi służbowej zrobić dopisek: „Przysięgę powyższą zaliczono jako przysięgę na zasadzie art. 14 wyżej przytoczonej ustawy".

Warszawa, dnia 27 lutego 1929 r. (Nr. II. 4384/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński,**
Podsekretarz Stanu.

Patrz: Dz. Urz. W. O. P. z 1928 r., poz. 135, str. 319.

69.

Okólnik

Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego do Kuratorjów wszystkich Okręgów Szkolnych, do Wydziału Oświecenia Publicznego w Wojew. Śląskiem i do Liceum Krzemienieckiego w sprawie zmiany obuwia w szkołach.

Spostrzeżenia lekarzy szkolnych wykazały, że do najczęstszych schorzeń dziatwy i młodzieży w wieku szkolnym, które w sumie powodują największą liczbę opuszczeń dni szkolnych, należą tak zwane przeziębienia. A jako przyczynę różnych zapaleń gardzieli (angin), katarów dróg oddechowych, katarów uszów z wtórnem osłabieniem słuchu, różnych cierpień reumatycznych, powikłanych niekiedy nawet schorzeniami serca, lekarze szkolni uważają parogodzinny pobyt dziatwy w szkole w zamokłem od śniegu lub deszczu obuwiu, z wilgotnemi, zziębniętemi stopami.

Dodatkowo lekarze szkolni i nauczyciele zaznaczają, że podobny stan stóp wpływa ujemnie na krążenie krwi w organizmie dziecka, na jego zdolność do skupiania uwagi, i zmniejsza wydajność jego pracy umysłowej.

Pozatem badania bakterjologiczne wykazały, że powietrze w tych szkołach, w których dziatwa szkolna zmienia obuwie i nosi pantofle, jest o wiele czyściejsze, gdyż nie wnosi ona na obuwiu do izb szkolnych ulicznego brudu i kurzu z różnemi zarazkami.

Zauważono również, że dziatwa, która zmienia w szkole obuwie, chętnie czyni to samo u siebie w domu, przez co przyczynia się do propagandy tego higjenicznego zwyczaju wśród swoich domowników.

Mając to wszystko na uwadze, w trosce o zdrowie dziatwy i młodzieży szkolnej, Ministerstwo zaleca, by gdzie tylko warunki

na to pozwalają, a więc przedewszystkiem tam, gdzie można znaleźć pomieszczenie na przechowanie obuwia i gdzie miejsca ustępowe znajdują się w samym budynku szkolnym, dziatwa i młodzież szkolna w okresie od dnia 1 listopada do dnia 1 kwietnia po przyjściu do szkoły zdejmowała obuwie i wkładała pantofle choćby najskromniejsze, sposobem domowym lub na lekcji robót ręcznych z resztek materjałów sporządzone.

Pantofle należy co pewien czas wietrzyć i trzepać.

W dostarczaniu niezamożnej dziatwie pantofli mogłyby przyjść z pomocą opieki i dozory szkolne.

Uregulowanie w szczegółach zaleceń okólnika Ministerstwo pozostawia administracji szkolnej.

Warszawa, dnia 11. marca 1929 r. (Nr. I. W. F. 1678/29).

Za Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) **Sł. Czerwiński,**
Podsekretarz Stanu.

70.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Dodatki miesięczne i dodatki na mieszkanie.

Wobec uchwalenia art. 4 ustawy skarbowej na okres budżetowy 1929/30 Ministerstwo w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (okólnik L. D. III. 671/1 z dnia 22. III. r. b.) oznajmia, że do określonych w art. 4 powyższej ustawy dodatków miesięcznych winny być stosowane odpowiednio postanowienia okólników Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 9 lipca 1928 r. Nr. O. R. 8664/28 oraz z dnia 8 września 1928 r. Nr. O. R. 10632/28 z następującymi wyjątkami:

1) W okresie budżetowym 1929/30 wymienione dodatki będą przysługiwać tylko tym pracownikom kontraktowym w służbie państwowej, pobierającym wynagrodzenie ryczałtowe, nieprzekraczające kwoty 1.000 zł, którym przysługiwały one na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 7 listopada 1928 (okólnik Ministerstwa z dnia 26 listopada 1928 r. Nr. O. R. 13863/28).

2) umieszczone na stronie ostatniej okólnika Ministerstwa z dnia 9 lipca 1928 Nr. O. R. 8664/28 zastrzeżenie, że „w razie zajmowania przez jedną osobę kilku stanowisk... należy wypłacać dodatek z tytułu jednego stanowiska“, nie obowiązuje w okresie budżetowym 1929/30.

Co się tyczy podatku dochodowego od wymienionych 15%-wych dodatków miesięcznych, to dodatki te należy, poczynając od 1 maja r. b. traktować jako wypłatę perjodyczną i celem obliczenia podatku dochodowego z działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, włączać je do ogólnej sumy uposażenia.

O ile chodzi o dodatek na mieszkanie oraz zasiłki miesięczne, określone w art. 1 i 2 projektu ustawy o dodatku na mieszkanie, Ministerstwo Skarbu oznajmiło na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 16 marca 1929, że dodatek ten za miesiąc kwiecień i maj należy wypłacać w wysokości i na zasadach określonych w okólniku Min. Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r. L: D. III. 3954/1. (Nr. O. R. 15233/28 z dnia 29 grudnia 1928). Jednakże, co się tyczy podatku dochodowego od tegoż dodatku na mieszkanie, to Ministerstwo Skarbu uchyla postanowienia okólnika z dnia 11 sierpnia 1924 r. Nr. 6798/F/24, w myśl którego dodatek na mieszkanie nie podlegał włączeniu do podstawy wymiaru podatku dochodowego, potrącanego w myśl dz. II. ustawy o państwowym podatku dochodowym. Poczynając zatem od 1 maja r. b. należy od wymienionego dodatku na mieszkanie potrącać podatek dochodowy.

Powyższe zarządzenia podaję do wiadomości i stosowania.

Warszawa, dnia 3. kwietnia 1929 r. (Nr. I. R. 4090/29).

Naczelnik Wydziału:
(—) **A. Nowak.**

71.

Ministerstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.

Prawa i obowiązki nauczycieli-wychowawców w obozach letnich p. w. dla uczniów szkół średnich.

Przesyłam opracowaną w porozumieniu z Państwowym Urzędem Wychowania Fizycznego i Przysposobienia Wojskowego instrukcję, tyczącą praw i obowiązków nauczycieli-wychowawców w obozach letnich p. w. dla uczniów szkół średnich.

INSTRUKCJA

I. Do obozów letnich p. w. szkół średnich przydziela Kuratorjum Okręgu Szkolnego w ścisłem porozumieniu, lub na wniosek Dowódcy O. K. jednego wychowawcę-nauczyciela na grupę obozów p. w.

II. Do obozów letnich mogą być przydzieleni nauczyciele, którzy przedewszystkiem do pracy p. w. odnoszą się z zamiłowaniem, a następnie są:

a) nauczycielami nauk przyrodniczych,
b) nauczycielami historji-geografji,
c) nauczycielami wychowania fizycznego.

III. Nauczyciele wychowawcy, przydzieleni do obozów letnich otrzymują:

a) dwa bezpłatne przejazdy II-ej klasy pociągu osobowego lub pośpiesznego,

b) wyżywienie w czasie trwania obozów według tabeli „S“, ewentualnie wartość pieniężną w wysokości równoważnika,
c) zakwaterowanie w namiotach jak kadra oficerska,
d) obsługę jak oficerowie kawalerowie,
e) wynagrodzenie w wysokości trzystu złotych.

IV. Wychowawcy nauczyciele zajmują się wychowaniem i sprawowaniem nadzoru, a zwłaszcza w godzinach poza służbowych nad młodzieżą, przydzieloną do obozów letnich, czuwają, by młodzież zgodnie współżyła ze sobą, by stosunek do kadry instruktorskiej był szczery, by wynikłe z powodów służbowych dysonance były należycie wyjaśnione i usuwane, natomiast wszelkie przekroczenia i niedomagania winny być przez wychowawcę energicznie badane i przedstawiane komendantowi grupy obozów.

V. Nauczyciele wychowawcy pracują nad młodzieżą przez:
a) dodatni wpływ osobisty,
b) pośrednictwo między młodzieżą, a kadrą instruktorską,
c) wygłaszanie odpowiednich pogadanek z historji i geografji, związanych z daną okolicą, lub miejscowością,
d) wygłaszanie pogadanek przyrodniczych,
e) przeprowadzanie wycieczek krajoznawczych,
f) przeprowadzanie pogadanek okolicznościowych,
g) organizowanie wieczornych gawęd przy ognisku.

Opracowany zawczasu program pracy przysyłają wychowawcy za pośrednictwem odnośnych PP. Kuratorów, którym przysługuje prawo czynienia swoich uwag, Dowódcy O. K. na dwa tygodnie przed rozpoczęciem obozu, celem uzgodnienia.

VI. Po ukończeniu obozów opracowuje wychowawca sprawozdanie ze swej pracy, które doręcza komendantowi grupy obozów, a w odpisie Kuratorjum. Sprawozdanie winno obejmować:
a) ilość odbytych wycieczek,
b) ilość i tematy wygłoszonych pogadanek historycznych, geograficznych lub przyrodniczych,
c) charakterystykę zachowania się uczniów (zakładami szkół średnich),
d) ogólną charakterystykę przekroczeń,
e) ewent. przesłane wnioski do Kuratorjów Okr. Szk., tyczące poszczególnych uczniów,
f) wnioski.

VII. Nauczyciel wychowawca w stosunku do uczniów nie posiada praw dyscyplinarnych, może natomiast wystąpić z wnioskiem do komendanta grupy o ukaranie ucznia, ewent. przesłać przez komendanta grupy wniosek do Kuratorjum Okr. Szkolnego o ukaranie, lub wydalenie ucznia z zakładu.

VIII. Wychowawcę obowiązuje w obozie regulamin wewnętrzny obozu jak oficerów, pod względem służbowym w za-

kresie swej pracy podlega komendantowi grupy, pod względem dyscyplinarnym podlega Kuratorjum Okręgu Szkolnego.“

Warszawa, dnia 14 lutego 1929 r. (Nr. I. W. F. 911/29).

W. Kiliński ppłk. dypl.,
p. o. Dyrektora Departamentu

72.

Ministerstwo Spraw Wojskowych.
Państwowy Urząd Wychowania
Fizycznego i Przysposobienia
Wojskowego.

L. dz. 1347/W. F. Warszawa, dnia 14 marca 1929 r.
Tel. wewn. S. G. 153.

INSTRUKCJA O NAGRODACH.

Obecny system wynagradzania zwycięskich zawodników w Polsce wymaga rewizji i reformy ze względu na ujemne formy, jakie stosowane są przy ustanawianiu i udzielaniu nagród.

System bowiem obecny jest niezawsze racjonalny i planowy, często niezgodny z międzynarodowemi przepisami i zasadami amatorskiemi, w dużym stopniu kosztowny i rozrzutny, a nawet nierzadko i demoralizujący.

Nagroda ma być zachętą w pracy, w sporcie i zawodach wogóle, jest ona symbolem zwycięstwa lub pierwszorzędnego wyczynu. Nagroda staje się dla zwycięzcy cenną nie przez swą materjalną wartość, ale przez trud zdobycia. Nagroda, jako odznaczenie jest tylko widomym znakiem osiągnięcia pewnego wysiłku, najwyższym zaszczytem jest dopięcie celu.

W praktyce odbiegamy często od tych zasadniczych pojęć o celu, wartości i znaczeniu nagrody w zawodach i popełniamy błędy, które wypaczają jej cel wychowawczy.

Nagroda nie musi być drogą, aby była wartościową. Tymczasem dziś nadaje się zbyt cenne nagrody nawet na zawody małego znaczenia i niewyrobieni zawodnicy dochodzą wówczas do przekonania, że za startowanie i wyniki w zawodach należy się im nagroda i nie chcą startować tam, gdzie niema cennych nagród, lub co gorsza, startują często nie według upodobania, ale dla nagród wybierając sobie punkty według wartości nagród. Jest to w wysokim stopniu demoralizujące i nie różni się niczem od niemoralnych etycznie zasad zawodowstwa, gdzie walczy się o pieniądz, a nie o wynik i zwycięstwo. Urzędy, samorządy, związki, kluby i osoby prywatne wydają u nas corocznie sumy, idące w setki tysięcy złotych, na zakup nagród sportowych, co uważam za zbyt rozrzutne, zwłaszcza to sumy te mogłyby być korzystniej dla sportu zużyte.

Wartość nagród winna być również ustopniowana i dostosowana do poziomu zawodów, tak, że do wyższego stopnia zawo-

dów winna być przywiązana cenniejsza nagroda, a nie jak dotychczas często bywało, że na zawodach lokalnych najniższego stopnia w. f. lub p. w. otrzymywał zawodnik za wyczyn niedużego znaczenia złoty zegarek, gdy mistrz polski w strzelaniu lub innej gałęzi sportu otrzymuje skromny żeton.

Jako niezdrowy również należy uważać fakt, że dla jednego zawodnika przeznacza się nieraz po kilku cennych nagród za to samo zwycięstwo. Prywatną ofiarność, która zazwyczaj grzeszy w tym względzie, przeznaczając nagrodę przeważnie dla zwycięzcy, należy skierować na odpowiednie tory, propagując nagrody za styl, formę zawodnika, najlepsze techniczne opanowanie, dobrą taktykę, niespodziewany sukces. I na to należy zwrócić uwagę, by nagrody, fundowane przez instytucje i osoby prywatne, były działami wyrobu krajowego, miały cechy artystyczne, nie demoralizowały zawodników i nie doprowadzały do kolizji z zasadami amatorstwa. Dotychczas rzadko tylko dyplomy lub żetony, mające w myśl instrukcji stanowić gros nagród, posiadały walory artystyczne, pochodzenia często obcego. były wyrobem tandetnym zazwyczaj wyrobem fabrycznym, pod względem artystycznym bez waloru.

Wręczanie nagród tam, gdzie to tylko możliwe, powinno być dokonane uroczyście przez najwyższego przedstawiciela władzy organizującej zawody, lub bezpośredniego zastępcę. W ten sposób zakreślone będzie znaczenie zwycięstwa i wartość nagrody. Będzie to moralną zachętą dla młodych zwłaszcza adeptów sportu i w. f. w ich pracy na polu doskonalenia się.

W związku z powyższemi uwagami jako wytyczne dla udzielania nagród zawodnikom ustalam następujące zasady:

1. Ograniczać ilość nagród honorowych i nie fundować zbyt cennych nagród.
2. Dążyć do zniesienia nagród indywidualnych, jednorazowych, zastępując je nagrodami zespołowemi i przechodniemi.
3. Na zawody małego znaczenia nie przeznaczać zbyt cennych nagród honorowych, wartość ich bowiem winna odpowiadać poziomowi zawodów.
4. Nie udzielać nagród pieniężnych lub w formie takich przedmiotów jak materjały na ubranie, środki spożywcze i t. p., gdyż sprzeciwia się to zasadom przepisów międzynarodowych amatorstwa.
5. Nie fundować po kilka cennych nagród dla jednego zawodnika za to samo zwycięstwo. Zawodnik nie powinien otrzymywać ponad dwie nagrody za ten sam wyczyn sportowy.
6. Jako rodzaje nagród przyjąć należy:

   a) dyplomy,
   b) żetony,

c) nagrody honorowe indywidualne,
d) nagrody honorowe zespołowe.

Wartość dyplomu lub żetonu nie powinna przekraczać 25 zł., wartość nagrody honorowej indywidualnej 150 zł., nagrody honorowej zespołowej 400 zł. Wartości powyższe przewiduje się dla nagród na zawody najwyższego stopnia. Wyjątkowo w powyższych wypadkach stanowią zawody ogólno-polskie i międzynarodowe, gdzie cena nagród może być wyższa zgodnie z przepisami amatorskiemi.

Na nagrody honorowe należy w pierwszym rzędzie przeznaczać obrazy, rzeźby artystyczne i przybory sportowe.

Nagrody honorowe indywidualne i zespołowe przyznawane być winny przedewszystkiem na zawody międzynarodowe, mistrzostwo Polski, mistrzostwo W. P., mistrzostwa okręgowe, mistrzostwa korpusu, dywizji i im równorzędne.

Nagrody honorowe powinny być przedewszystkiem przechodnie (wędrowne).

Na wszelkich innych zawodach żetony i dyplomy winny być nagrodami podstawowemi.

Wyjątek stanowić mogą zawody jubileuszowe np. 5-lecie, 10-lecie i t. p., gdzie dla zawodów lokalnych można ustanowić nagrodę honorową.

Dyrektor Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego
i Przysposobienia Wojskowego.
(—) **Ulrych,** Płk. Dypl.

MMinisterstwo Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego.
Warszawa, dnia 21. marca 1929 r.
Nr. I. W. F. 1859/29.
Instrukcja o nagrodach.

Przesyłam do wiadomości.
w z. Naczelnika Wydziału
Dr. St. Kopczyński.

73.

Śląski Urząd Wojewódzki.
L. O. P. Og. 1113.

Katowice, dnia 14. marca 1929 r.

OKÓLNIK Nr. 33.

Do
Dyrekcyj wszystkich Państwowych Szkół średnich, zawodowych, Seminarjów nauczycielskich, Powiatowych Urzędów Szkolnych i Rad Szkol. Powiatowych

w sprawie unormowania sposobu przedkładania rozliczeń z zaliczki i subwencyj.

Celem ostatecznego uregulowania sposobu rozliczeń z zaliczek i subwencyj za ubiegłe okresy budżetowe oraz unormowania

sposobu przedkładania rozliczeń z zaliczek i subwencyj na przyszłość, zarządza się co następuje:

1. Każda zaliczka wzgl. subwencja winna być rozliczona osobno, ewentualnie zaś pozostałość należy wpłacać do Kas Skarbowych na wznowienie kredytu.

2. Asygnowanie nowej zaliczki uzależnia się od rozliczenia z przedostatniej zaliczki asygnowanej na ten sam cel.

3. Zapotrzebowanie na nową zaliczkę należy przedkładać każdorazowo osobnem pismem, a nie razem z rozliczeniem. W piśmie tem należy bezwarunkowo powołać liczbę, pod która wysłano rozliczenie z przedostatniej zaliczki, gdyż tylko wówczas zapotrzebowanie to będzie brane pod uwagę.

4. Pozostałości kasowe z poszczególnych zaliczek i subwencyj z okresu budżetowego 1928/29 r. należy wpłacić do Kas Skarbowych w nieprzekraczalnym terminie do dnia 30. III. 1929 r. deklarując na wznowienie kredytu odnośnego paragrafu, natomiast ewentualne pozostałości z ubiegłych okresów budżetowych (1926/27 i 1927/28) na Ogólny Zarząd Skarbowy.

Jeżeli fundusze pochodzące ze sum budżetowych są zdeponowane na rachunkach w Pocztowej Kasie Oszczędności względnie w innej instytucji bankowej, należy je przelać w terminie określonym w pkt. 4 do Kas Skarbowych, bądź to na wznowienie kredytu, badź też na ogólny zarząd skarbowy, zależnie od tego, czy fundusze dotyczą okresu budżetowego 1928/29, czy też ubiegłych okresów budżetowych.

5. Rozliczenie ze wszystkich bez wyjątku zaliczek i subwencyj udzielonych do końca marca 1929 r. należy przedłożyć najpóźniej do dnia 30. kwietnia 1929 r.

Wydatki, pokryte po dniu 31. marca 1929 r. z kredytów roku budżetowego 1928/29 nie będą brane pod uwagę a wypłacone kwoty przepisze się do zwrotu, przeto nakłada się obowiązek bezwzględnego przestrzegania postanowień punktu 4.

6. Celem uniknięcia zwrotu rachunków z powodu pewnych nieformalności, winne Zakłady i Urzędy we własnym interesie przeprowadzić dokładną cenzurę rachunków przed wysłaniem ich do tut. Wydziału. Na rachunkach tych winy być wskazane: data, rachunku, imię i nazwisko (firma), i adres wystawiciela rachunku, oraz jego pokwitowanie z odbioru należytości, nazwa urzędu, na rzecz którego wykonano świadczenia, ilość i cena jednostkowa zakupionego towaru. Przy przedmiotach podlegających inwentaryzacji należy wpisać pozycje odnośnej księgi inwentarza (czerwonym atramentem). Nadto rachunki winne być należycie ostemplowane i zaopatrzone klauzulą Zakładu wzgl. Urzędu, że wydatek był konieczny, towar otrzymano i należytość wypłacono. W wypadkach, kiedy zakup nastąpił na zlecenie Wydziału Oświecenia Publicznego należy zapodać liczbę i datę zezwolenia.

7. Przy rozliczeniu z otrzymanej zaliczki (subwencji), należy powołać w sprawozdaniu datę i numer asygnacji, datę i liczbę rozporządzenia oraz wysokość wyasygnowanej zaliczki. Następnie rachunki należy wraz z zestawieniem dołączyć do rozliczenia z otrzymanej zaliczki, podając faktyczny wydatek, który zasadniczo winien pokryć wysokość asygnowanej zaliczki. Ewentualną pozostałość kasową należy wpłacić do Kasy Skarbowej na wznowienie kredytu, a odnośny kwit dołączyć do rozliczenia jako ostatnią pozycję po stronie rozchodu.

8. Przy rozliczeniach z §§: 2, 5, 6 i 10 należy bezwzględnie zachowywać tytuły budżetowe, ponieważ zużywanie zaliczek z jednych paragrafów na rzecz innych paragrafów jest bezwarunkowo niedopuszczalne.

Celem uniknięcia niepotrzebnej korespondencji przypomina się zakres wydatków poszczególnych paragrafów.

§ 2. obejmuje inne wydatki osobowe i z tego paragrafu pokryć można tylko wydatki na kasę chorych i ubezpieczenie społeczne.

§ 5. pomieszczenie, pokrywa wydatki na czynsz, światło, opał, obsługę, utrzymanie porządku i z nią związane wydatki jak: szczotki, ścierki, wosk, pasta do podłogi itp.

§ 6. wydatki biurowe, obejmuje wydatki na telefon, portorja, druki i inne potrzeby kancelaryjne.

§ 10. pomoce naukowe, pokrywa wydatki na książki, mapy i t. p.

Przekroczenie zaliczek w poszczególnych §§ bez każdorazowego zezwolenia Wydziału Oświecenia Publicznego jest ze względów budżetowych niedopuszczalne, wobec czego tut. Wydział nie będzie pokrywał wykazywanych niedoborów.

W razie gdyby zaliczka z danego paragrafu była niewystarczającą, należy zażądać dodatkowo dalszej zaliczki.

Przed uzyskaniem dodatkowej zaliczki na podany przez Zakład (Urząd) cel nie wolno pokrywać odnośnych wydatków.

9. Z funduszów gier i zabaw zechcą Zakłady przedkładać w przepisanych terminach sprawozdania, udokumentowane oryginalnemi rachunkami, które po sprawdzeniu i uznaniu będą Dyrekcjom zwracane.

Za Wojewodę:
(—) **Dr.Ręgorowicz**
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

Wzór rozliczenia załącza sie.

Do L. dz. . . . . . . Miejscowość, dnia . . . . 19 . . r.

ROZLICZENIE

z zaliczek na wydatki bieżące, wyasygnowanych

rozporz. z dnia 5. III. L. O. P. I-1930/29 asygnacją z dnia 7. III. 1929 r. Nr. 739.280 § 2 kwota 50 zł.
„ „ „ 5. III. L. O. P. I-1930/29 „ „ „ 7. III. 1929 r. Nr. 739.280 § 5 „ 150 „
„ „ „ 10. III. L. O. P. I-2050/29 „ „ „ 12. III. 1929 r. Nr. 741.002 § 6 „ 150 „
„ „ „ 10. III. L. O. P. I-2050/29 „ „ „ 12. III. 1929 r. Nr. 741.002 § 10 „ 50 „

Paragraf 2 (inne wydatki osobowe)						
Przychód			Rozchód			
	Kwota zł	gr	Nr. r-ku		Kwota zł	gr
Asygnacja Nr. 739 280 7. III. 29 . .	50	—	1	Znaczki ubezp.	5	—
			2	Kasa chorych .	12	—
					17	—
			3	Wznowien. kredytu na konto Kasy Skarbow. Nr.................. pokwitow.	33	—
	50	—			50	—

Paragraf 5 (Pomieszczenie)						
Przychód			Rozchód			
	Kwota zł	gr	Nr. r-ku		Kwota zł	gr
Asygnacja Nr. 739 280 7. III. 29 r. .	150	—	1	Szczotki i ścierki	6	—
			2	Czynsz i światło	58	—
			3	Sprzątanie I., II., III. 29 r. . .	45	—
			4	Drzewo . . .	20	—
					129	—
			5	Wznowien. kredytu na konto Kasy Skarbow. Nr.................. pokwitow. .	21	—
	150	—			150	—

Paragraf 6 (Wydatki biurowe)						
Przychód			Rozchód			
	Kwota zł	gr	Nr. r-ku		Kwota zł	gr
Asygnacja Nr. 741 002 12. III. 29 r.	150	—	1	Rozm. tel. w I. 1929 r. . . .	25	—
			2	Rozm. tel. w II. 1929 r. . . .	26	50
			3	Rozm. tel. w III. 1929 r. . . .	32	91
			4	przybory kancelaryjne . .	65	59
	150				150	—

Paragraf 10 (Pomoce naukowe)						
Przychód			Rozchód			
	Kwota zł	gr	Nr. -ku		Kwota zł	gr
Asygnacja Nr. 741 002 12. III. 1929 r.	50	—	1	Książki	36	92
					36	92
			2	Wznowien. kredytu na konto Kasy Skarbow. Nr. .... pokwitowania	13	08
	50	—			50	—

(podpis)

Miejscowość, dnia . . . . 19 . . r.

ROZLICZENIE

z subwencji, wyasygnowanej na dożywianie dzieci szkolnych w miesiącu lutym 1929 r. rozporządzeniem z dnia 10. stycznia 1929 r. L. O. P. I-4029/29. asygnacją z dnia 12. stycznia 1929 r., Nr. 723,003.

w kwocie . . . . 1.500 zł.

Zestawienie rachunkowe.

Nr. r-ku	Za co?	Kwota zł	gr	Nr. r-ku	Za co?	Kwota zł	gr	Nr. r-ku	Za co?	Kwota zł	gr	Nr. r-ku	Za co?	Kwota zł	gr
1	grysik, kakao .	21	20		Z przeniesienia:	. .	.		Z przeniesienia:	. .	.		Z przeniesien.	1120	59
2	bułki	27	00									142	bułki	92	25
3	mleko	36	50									143	mleko	126	37
4	mięso	5	00											1339	21
5	chleb	12	05												
	itp.											144	wznowien. kredytu na konto Kasy Skarb. Nr. .... pokwitowan.	160	79
														1500	00
	Do przenies.	.	.		Do przenies.	. .	.		Do przen'es.	1120	59				

(Podpis)

74.

Śląski Urząd Wojewódzki.
L. O. P. VI/1632. Katowice, dnia 22 kwietnia 1929 r.

Do
Dyrekcyj szkół średnich, ogólnokształcących, zawodowych, seminarjów nauczycielskich, Kierownictw szkół powszechnych Województwa Śląskiego

w sprawie wycieczek szkolnych na Powsz. Wystawę Krajową w Poznaniu.

Ze względu nato, że bardzo znaczna liczba szkół rozwinęła, sądząc z liczby nadesłanych dotychczas zgłoszeń, propagandę nie wystarczającą i nie wyzyskała wszystkich środków, mogących umożliwić wyjazd także młodzieży mniej zamożnej na P. W. K., polecam Dyrekcjom, względnie Kierownictwom szkół rozwinięcie wzgl. wzmożenie systematycznej akcji propagandowej na rzecz P. W. K., celem zachęcenia liczniejszej jeszcze młodzieży do jej zwiedzenia.

Według informacyj Kuratorjum Szkolnego Poznańskiego Komitet Wystawowy nie może już obecnie zapewnić żadnej wycieczce pomieszczenia na miesiąc czerwiec. Natomiast można jeszcze zgłaszać wycieczki w myśl rozp. Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 12. marca br. Nr. O. 6237/29 na miesiąc sierpień i wrzesień. W tym celu przedłużono termin zgłaszania wycieczek na sierpień i wrzesień do 1. lipca br.

Po dodatkowe materjały propagandowe należy się zgłaszać wprost do Komitetu Wystawowego przy Kuratorjum Poznańskiem.

Celem uniknięcia roznoszenia jakichkolwiek zarazków chorobo-twórczych w kwaterach masowych w Poznaniu, które zagrażać może wtedy, jeżeli zmieniające się co parę dni wycieczki będą sypiały bez prześcieradła na tych samych materacach, względnie siennikach, Komitet wycieczkowy przy Kuratorjum Poznańskiem zwraca uwagę kierownikom wycieczek na konieczność zabierania czystych prześcieradeł przez wszystkich uczestników wycieczek. Kuratorjum Poznańskie nie zdołało bowiem zapewnić tak znacznej ilości potrzebnych prześcieradeł, by móc ich dostarczyć wszystkim uczestnikom wycieczek szkolnych. Przypominam także kierownikom wycieczek szkolnych obowiązek bezwzględnego wykluczenia od udziału w wycieczce dzieci chorych oraz podejrzanych o zakaźną chorobę (szczególnie choroby skóry, zawszenie itp.).

Kuratorjum Poznańskie donosi również, że ceny podane do wiadomości w jego rozporządzeniu z dnia 15 stycznia br. Nr. O. 596/2ę uległy o tyle obniżeniu, że cena za nocleg będzie wynosiła 1.— zł. Opłata 2 zł. uprawnia do 3 krotnego wejścia na wystawę.

Za Wojewodę:
(—) **Dr. Ręgorowicz**
Naczelnik Wydziału Ośw. Publ.

75.

Śląski Urząd Wojewódzki.
L. Pr. 4801/53. Katowice, dnia 8 marca 1929 r.

ZARZĄDZENIE PREZYDJALNE Nr. 12

W sprawie Komisji Kwalifikacyjnej.

Na zasadzie § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 50) o komisjach kwalifikacyjnych

I. Pan Minister Spraw Wewnętrznych ustanowił na okres dwuletni 1929/30 członkami Komisji Kwalifikacyjnej, czynnej przy Śląskim Urzędzie Wojewódzkim z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych:

1. Wicewojewodę Zygmunta Żurawskiego,
2. Naczelnika Wydziału Dra Adama Przybyłowicza.
3. „ „ Dra Romana Trzeciaka,
4. „ „ Dra Witolda Banaszkiewicza,
5. „ „ Dra Tadeusza Saloniego;

zastępcami członków tej Komisji:

1. Naczelnika Wydziału Dra Marjana Dworzańskiego,
2. „ „ Stanisława Ryczkowskiego,
3. „ „ Dra Ludwika Hełmskiego,
4. Księgowego w VII. st. sł. Karola Piechaczka.

nadzwyczajnym członkiem Komisji Dra Józefa Rostka.

II. Pan Minister Przemysłu i Handlu ustanowił na okres dwuletni 1929/30 nadzwyczajnym członkoiem Komisji Kwalifikacyjnej Naczelnika Wydziału Inż. Szymona Rudowskiego. dla wydawania opinji o kwalifikacjach fachowych urzędników z resortu Ministerstwa Przemysłu i Handlu.

III. Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego ustanowił na okres dwuletni 1929/30 nadzwyczajnym członkiem Komisji Kwalifikacyjnej Naczelnika Wydziału Dra Ludwika Ręgorowicza, dla wydawania opinji o kwalifikacjach urzędników z resortu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Ośw. Publicznego.

IV. Pan Minister Rolnictwa ustanowił nadzwyczajnym członkiem Komisji Kwalifikacyjnej na okres dwuletni 1929/39 inspektora weterynarji Bronisława Wójcickiego. dla wydawania opinij o kwalifikacjach fachowych urzędników z resortu Ministerstwa Rolnictwa.

Wojewoda:
(—) Dr. Grażyński m. p.

76.

WYKAZ SKŁADEK

na budowę stałej kolonji letniej dla młodzieży szkolnej do dnia 16. kwietnia 1929 r. zgodnie z okólnikiem Wydziału Oświecenia Publicznego L. I-110, celem uczczenia 10-cio-lecia niepodległości Polski. (Ciąg dalszy).

Szkoła ewang. X. Katowice	18,72
„ powszechna 7 kl. Chropaczów	20,10
„ „ Jedlina — Nowy Bieruń . . .	10,—
„ „ IV. Bielszowice	23,32
„ „ Grzawa pow. Pszczyna . . .	5,30
Gimnazjum państwowe Katowice	248,—
Szkoła Powszechna IV Ustroń	5,—
„ „ ewang. Gołkowice, pow. Rybnik .	7,75
„ „ Jodłowniki	12,50
„ „ Palowice — Rybnik II	11,48
„ im. Staszica Nowe Hajduki	31,05
„ handlowa miejska Królewska Huta	50,—
„ powszechna Obszary	33,—
„ „ im. Kościuszki Katowice-Brynów .	10,50
„ powszechna Wilcza Dolna	3,50
Gimnazjum żeńskie Katowice	377,20
Szkoła powszechna Goleszów	130,42
„ „ Brzeźce pow. Pszczyna . . .	20,—
„ „ Frydek	5,—
„ „ Zamarskie	13,40
„ „ IV. Katowice	16,—
„ „ II. Szarlej	10,—
Szkoła III. im. Król. Jadwigi Katowice	40,—
„ ludowa 2 kl. Szopienice	14,—
„ II żeńska Łagiewniki	37,67
„ powszechna Lipowice	51,—
„ „ I. Łagiewniki	6,60
Gimnazjum żeńskie Mysłowice	17,35
Szkoła IV. Wielkie Hajduki	64,50
„ żeńska dokształcająca Bielsko	23,10
„ powszechna I. Panewnik	1,—
„ Przysp. Kup. Izby Handl., Król. Huta . . .	35,17
„ powszechna, Zwaków	16,90
„ „ Międzyświecie	4,20
„ „ III, Roździeń	10,—
„ „ Dziećkowice	18,60
Gimnazjum matem. przyrodnicze, Król. Huta . . .	132,55
Szkoła powszechna, Syrynia	70,21
„ „ II, Kochłowice	23,33
„ „ Kobiór	78,—
„ handlowa 4. let., Rybnik	143,10

Szkoła powszechna, Miedźna, pow. Pszczyna	5.15
Gimnazjum miejskie mat. przyr.. Katowice	42,—
Szkoła powszechna, Jankowice	8,—
„ „ Pawłowice	30,—
„ „ Smardzowice	10,—
Szkoła Handlowa miejska, Król. Huta	7.—
Gimnazjum Państwowe, Mysłowice	173,50
Szkoła powszechna, Łańce	5,—
p. Franciszka Gonsiorka, Ruda	114,17
Szkoła powszechna, Bojszowy Nowe	12.—
„ VI., Świętochłowice	59.15
Powiatowy Urząd Szkolny, Rybnik	60,—
Szkoła Dokszt., Ruda	7,—
„ Powszechna, Wodzisław	54.60
„ „ Podlesie	12.—
„ im. Mickiewicza, Cieszyn	59,25
„ Szkoła powszechna, Kalety	42,75
„ „ i wydz. z jęz. niem., Cieszyn	110,86
Kierownik Szkoły Mikołaj Badura, Wielki Chełm	29,27
Państw. Seminarjum naucz. męsk., Pszczyna	58,40
Szkoła powszechna, Studzionka	11,—
„ „ Grodziec	5.—
„ „ Brenna Leśnica	2.—
„ przysp. kup. Izby Handl., Katowice	50,—
„ powszechna I., Michałkowice	45,16
Przem. szkoła dokszt., Król. Huta	103.34
Polska Szkoła SS. Baromeuszek,Cieszyn	20,—
Szkoła powszechna, Jankowice	70.—
„ „ Tychy	39,16
„ im. Poniatowskiego, Katowice-Hałda	6,60
„ powszechna Maciejkowice	50.—
„ „ Radostowice	1,05
„ „ Góra	19,—
„ „ Mizerów	7,—
„ „ V., Ruda	14,13
„ „ Krywałd	5,50
„ „ katolicka, Wartogłowice	11,32
„ „ im. T. Kościuszki, Wełnowiec	22,65
„ „ Skrzeczkowice	3,57
„ „ żydowska, Katowice	70,80
„ „ VIII., Królewska Huta	53,—
„ „ IX., Królewska Huta	27.—
Katolicka Szkoła ludowa XIII, Królewska Huta	75,—
Szkoła powszechna, Kośmidry	5,85
„ „ I., Chorzów	26,46
„ „ II., Chorzów	88,83
Semin. pryw. naucz., ubogich sióstr, Bielsko	100,—
Katolicka szkoła powszechna, Kobielica	10,—

Miejskie Gimnazjum żeńskie, Król. Kuta 357,10
Szkoła powszechna, Brzezinka . . . . 28,—
„ „ Droniowice 21,80
„ „ Ogrodzona, ... 11,05
„ niemiecka, Kamienica 36,01
„ powszechna, Biertultowice . . . . . . 55,—
„ „ Wisła Wielka 14,15
Dokszt. Szkoła Zawod., Radzionków 12,45
Szkoła pow. im. A. Mickiewicza, Radzionków . . . 25,85
„ im. St. Konarskiego, Siemianowice 15,20
Kier. szkoły powszechnej, Gostyń 22,50
„ „ „ Brzozowice 17,77
Szkoła publ. żeńska, Wielkie Piekary 7,15
Seminarjum naucz. Nowa Wieś 23,53
5 kl. szkoła powszechna, Rybnik 8,33
Ewang. szkoła, im. Reja, Siemianowice 59,20
Szkoła powszechna, Mikołów . . . . 55,—
„ „ Wielkie Piekary 1,50
„ II. męska, Janów 33,50
Seminarjum naucz. żeńskie, Mysłowice 77,47
Kat. szkoła ludowa, Nikiszowiec 3,20
Szkoła powszechna II., Nikiszowiec 8,20
Kom. gimnazjum koedukacyjne, Rożdzień . . . . . 40,—
Szkoła II. im. Mickiewicza, Nowa Wieś . . . . . . 30,—
6 kl. szkoła powszechna, Gołkowice . . . . . . 5,—
Szkoła powszechna, Czyżów 5,07
Publiczna żeńska szkoła, Cieszyn . . . . . . 59,—
Szkoła powszechna im. Kr. Jadwigi, Cieszyn . . . 17.69
Szkoła powszechna, Urbanowice 7,50
„ „ Lasowice, Tarnowskie Góry . . . 38,58
„ „ Woszczyce . . . . . . 4,—
„ „ Pszczyna 40,23
„ „ Gogołowa . . . . 10,—
Gimnazjum matem. przyrodnicze, Królewska Huta . . 100,—
Szkoła Powszechna, Mała Dąbrówka 28,49
Gimnazjum Miejskie, Żory . . . . 96,—
Seminarjum naucz. ewang., Bielsko 190,50
Szkoła Powszechna, Kleszczowa . . . . . . 10,—
„ „ Rożdzień . . . . 66,—
„ „ im. św. Jadwigi, Szarlej . . . 20,—
„ „ Przełajka 13,32
„ „ Podgórze . . . . 38,—
„ „ Świerklany Górne . . . . . 20,—
„ „ Piaski 12,80
Miejskie Liceum żeńskie, Pszczyna . . . . . . 76,—
Szkoła powszechna, Cieszyn 5,61
„ „ Leszczyna Górna . . . . . 9,—
„ „ Międzyrzecze Górne 25.30

Szkoła powszechna niemiecka, Międzyrzecze Górne	. .	32,50
„ „ Cisowa	. . . .	10,10
„ „ I. żeńska, Chropaczów	. . .	11,50
„ „ kl. 5., Połomja	. . . . . .	29,45
Państwowe seminarjum naucz. męsk., Mysłowice	. .	45,82
Szkoła powszechna XI., Królewska Huta	. . . .	50,—
„ „ Nr. VII., Królewska Huta	. . .	38,82
„ „ Nr. VI., Królewska Huta	. . .	15,—
„ „ Katowice III	. . . . . .	19,59
„ „ Kończyce	. . . .	13,37
„ „ Zgoń	. . . .	5,—
„ „ III, Królewska Huta	. . . .	16,35
„ „ Katowice	. . . .	39,45
„ „ im. Staszica, Siemianowice	. . .	51,87
„ „ IV., Wisła Głębce	. . . . .	20,—
Szkoła wyższa pryw. niemiecka, Nowa Wieś	. . .	75,—
„ powszechna, Kostuchna	. . . .	8,30
„ „ Jastrzębie Górne	. . . . .	32,87
„ „ Mszana	. . . .	3,60
„ „ Hołdunów	. . . .	4.52
Adam Malarz, Katowice, Zielona 5	. . . . . .	396,54
Szkoła powszechna im. Staszica, Lipiny	. . . . .	3,69
„ „ Kończyce Wielkie	. . . .	150,—
Wojew. szkoła mech. hutn., Królewska Huta	. . .	53,80
Katolicka szkoła ludowa, Zawada	. . . . . .	2,91
Szkoła powszechna I., Wisła	. . . .	9,07
„ „ II., Wisła	. . . .	10,—
„ „ im. Kościuszki, Michałkowice	. .	16,20
„ „ Żytna	. . . .	2,60
„ „ Sędziny	. . . .	22,—
„ „ Cisłówka	. . . .	5,—
Szkoła mniejszości, Rybnik	. . . .	21,30
„ powszechna, Pszów	. . . .	3,15
Szkoła powszechna II, Czerwionka	. . . . . .	10,—
Gimnazjum polskie, Bielsko	. . . .	332,70
Kierownictwo szk. powsz., Radlin Dolny	. . . .	16,82
Gimnazjum im. Adama Mickiewicza, Lubliniec	. . .	150,95
Szkoła powszechna, Lubliniec	. . . .	4,—
„ „ Kopalnia Emy	. . . . . .	6,—
„ „ Kobyla	. . . .	5,80
„ „ Golasowice	. . . . . .	10,50
„ „ Czułów	. . . .	8,26
„ „ Lisowice	. . . .	8,—
„ „ III. męska, Lipiny	. . . . .	3,—
Publiczna szkoła powsz. I., Brzeziny	. . . . . .	6,90
Szkoła mniejszości, Nowy Bytom	. . . . . .	75,—
Polska Szkoła powszechna i wydz., Skoczów	. . .	100,—
Szkoła św. Barbary, Królewska Huta	. . . . . .	25,—

Szkoła im. T. Kościuszki, Katowice-Brynów . . .	21,06
Szkoła powszechna, Moszczenica	4,—
" " im. Konarskiego, Cieszyn . . .	34,20
Powiatowy Urząd Szkolny, Rybnik	100,—
Szkoła powszechna, Bujaków	17,—
" " Czuchów	6,50
" " Boruszowice	6,—
" " Szczygłowice	11,35
" " Zgoda	16,50
" " Buków	7,70
" " Radlin	15,—
Szkoła Wydziałowa męska, Katowice	46,35
Semin. Naucz. żeńskie, Mysłowice	34,30
Szkoła powszechna, Wodzisław	5,—
" " Katowice-Hałda	12,25
" " I., Pszów	2,72
" " Zebrzydowice	25,—
" " Cielmice	15,—
Gimnazjum Matem. przyr., Królewska Huta . . .	54,20
" Komunalne, Szarlej	24,52
Szkoła powszechna, Wilcza Górna	10,90
Miejskie Gimn. i Liceum żeńskie, Katowice	136,85
Szkoła powszechna, Nowy Bytom	281,37
" " Jankowice	30,—
" " Kobyla	2.35
" " Koniaków II	5,—
" " Koniaków I.	4,—
" " im. A. Mickiewicza, Bogucice . .	11,—
" , I i II Knurów	11,80
Szkoła powszechna, Marklowice Górne	4.58
Kat. szkoła powsz. 7 kl., Przyszowice	5,—
Szkoła powszechna, Raszczyce	1.15
Józefa Wajdusa, Łyski	6,30
Szkoła powszechna 7 kl., Leszczyny	7,93
" " Czerwionka	24,64
" " 8 kl. Gierałtowice	7,—
" " Krzyżkowice	2,29
Komunalne gimnazjum koed. Ruda	19,34
Szkoła powszechna IV Rybnik	10,70
" " Wilcza Górna	11,40
" " Wielopole	2,—
Polska szkoła wydziałowa męska Katowice . . .	89,—
8 kl. publ. szkoła powszechna im. Staszica Nowe Hajduki	29.08
Katolicka szkoła powszechna Wilcza Dolna . . .	5.—
Szkoła powszechna Bronowice	16,—
" " Pstrążna	6,20
" " II. Knurów	3,42
Gimnazjum państwowe Katowice	188,20

Szkoła IV. im. Kochanowskiego Katowice-Załęże . .	21,40
Państwowe seminarjum żeńskie Cieszyn	14,64
Szkoła powszechna III. Rydułtowy	5,90
Szkoła wydziałowa żeńska Katowice	54,50
Szkoła III. mniejszości Mysłowice	19,12
Gimnazjum państwowe Katowice	91,62
„ i liceum żeńskie Katowice	128,33
Szkoła powszechna Piaseczna	28,60
8 kl. szkoła powszechna Wodzisław	9,—
Miejska szkoła handlowa Królewska Huta	22,55
Powiatowy Urząd Szkolny I. Rybnik	162,43
Gimnazjum matematyczno-przyrodnicze Królewska Huta .	70,—
Katolicka szkoła powszechna XII. Królewska Huta . .	39,30
Szkoła powszechna im. T. Kościuszki Siemianowice . .	38,—
Gimnazjum żeńskie z jęz. niemieckim Królewska Huta .	223,08
Szkoła powszechna Krostoszowice	10,25
„ „ Żory	100,40
„ „ II. Szopienice	3,90
„ „ II. Mała Dąbrówka	20,—
„ „ Ornontowice	38,—
„ „ I. Kuźnica Stara	8,90
„ „ Chwałowice	20,23
„ „ III. Brenna Leśnica	2,—
„ „ I. ewang. Królewska Huta	54,03
Miejskie gimn. żeńskie z niem. oddz. licealnym Król. Huta	10,—
Szkoła powszechna III. Brzezinka	20,80
„ „ Ochojec	9,82
„ „ Gostkowice	10,—
„ „ Ławki	8,05
„ „ Krywałd	3,—
„ „ III. Mała Dąbrówka	21,50
„ „ im. Karola Miarki Brzezinka . .	93,91
„ „ Ściernie	5,21
„ „ Zarzecze	2,10
Państwowe seminarjum naucz. męskie Pszczyna . .	25,75
Szkoła powszechna Baranowice	10,—
Dyrekcja Szkoły Wychowania Fizycznego niem. Bielsko .	27,—
Szkoła powszechna Wisła Wielka	15,50
„ „ Zawiść	10,37
„ „ Wyry	33,45
„ „ I. Mysłowice	42,02
„ „ Szczygłowice	3,04
„ „ I. Janów	5,47
Miejska szkoła handlowa Katowice	41,16
Szkoła powszechna mniejszości niem. Nikiszowiec . .	5,—
„ „ II. Nikiszowiec	9,44
„ „ Kornów	10,35

Katolicka szkoła ludowa I. Nikiszowiec	2,39
Dyrekcja seminarjum męskiego Mysłowice	19,50
Szkoła powszechna Brzęczkowice	18,79
„ „ Wielkie Piekary	2,50
„ „ żeń. im. Król. Jadwigi Siemianowice	73,92
Publiczna szkoła powszechna Nowy Bytom	52,75
Szkoła powszechna XIII. Królewska Huta	27,80
Przemysłowa Szkoła dokształcająca Królewska Huta .	7,30
Szkoła powszechna VIII. Królewska Huta . . .	14,27
„ „ XIV. Królewska Huta	38,—
„ „ II. Janów	27,80
„ „ IV. Roździeń	26,80
„ „ Pogórz	8,—
„ „ Mizerów	5,70
„ „ II. Wielkie Hajduki	44,—
„ „ Ruptawa	2,60
„ „ Jastrzębie Górne	10,67
„ „ Paniów	16,50
„ „ III. Mysłowice	14,50
„ „ Świerczyniec	4,40
„ „ Lasowice	6,69
„ „ Giszowiec	8,50
„ „ I. Szarlej	13,—
„ „ 8 kl. Szopienice	54,—
Dyrekcja Państwowe Seminarjum naucz. Nowa Wieś .	21,10
Szkoła powszechna Zawadzie	15,—
„ „ im. Tadeusza Kościuszki Wełnowiec	13,74
„ „ III. Paruszowiec	17,15
„ „ im. Kopernika Siemianowice . .	51,76
„ „ Drogomyśl	17,—
„ „ Czuchów	9,99
„ „ Leszczyny	6,25
„ „ Pogwizdów	14,06
„ „ Brzeziny Śląskie	1,10
„ „ Dziećkowice	15,10
„ „ Dziećkowice	10,—
„ „ Ligota Tworkowska	3,65
„ „ Czyżowice	2,63
Dokształcająca szkoła zawodowa Rybnik	24,80
Powiatowy Urząd Szkolny Rybnik II	119,44
Szkoła powszechna męska Ruda	20,—
„ „ I. Ruda Śląska	13,30
Miejskie liceum żeńskie Pszczyna	18,20
Szkoła powszechna Katowice III.	20,49
Gimnazjum państwowe Katowice	57,65
Szkoła powszechna Pielgrzymowice	25,—

Szkoła powszechna IV. Mysłowice	23,67
„ „ im. A. Mickiewicza Cieszyn	8,62
„ „ kopalni Emmy	14,73
„ „ Mniszków	5,—
„ „ Puńców	25,—
„ „ Roździeń	11,82
„ „ Brzozowice	3,30
„ „ im. St. Konarskiego Siemianowice	20,84
Seminarjum nauczycielskie Tarnowskie Góry	56,45
Szkoła powszechna III. Ruda Śląska	16,50
„ „ II. Ruda Śląska	20,—
„ „ im. Tad. Kościuszki Katowice-Brynów	11,92
Gimnazjum matematyczno-przyrodnicze Królewska Huta	90,—
Szkoła powszechna II. Katowice-Załęże	11,—
„ „ Podlesie	8,—
„ „ IV. im. Kochanowskiego Katowice	5,20
Szkoła Wojew. mechaniczno-hutnicza Królewska Huta	33,—
Szkoła ewangelicka Wielkie Hajduki	8,50
Szkoła powszechna Słupna	9,73
„ „ Grabowiec	36,60
„ „ I. żeńska Chropaczów	10,50
„ „ 5 kl. Połomja	26,80
„ „ Kostuchna	4,26
Państwowe seminarjum naucz. żeńskie Cieszyn	19,—
Państw. seminarjum męskie Bobrek Cieszyn	50,—
Katolicka szkoła powszechna III. Rydułtowice	1,91
Gimnazjum państwowe Lubliniec	149,51
Szkoła powszechna 6 kl. Gołkowice	6,50
„ „ Turza	5,75
Powiatowy Urząd Szkolny Lubliniec	7,65
Szkoła powszechna II. 7 kl. Czerwionka	12,—
Urząd Gminny Krasna — Krasna	157,82
Szkoła powszechna 3 kl. Brenna	18,—
„ „ Książenice	6,56
„ „ Odra	9,90
„ „ Rudnik	5,—
„ „ Puńców	6,—
„ „ Wielopole	3,—
„ „ Krzyżkowice	2,07
„ „ Gumna	4,—
„ „ Raszczyce	4,60
„ „ Strzebinia	9,38
„ „ 8 kl. Bytków	45,59
„ „ Radostowice	4,—
Powiatowy Urząd Szkolny II. Rybnik	51,70
Szkoła powsezchna Kochcice	8,35
„ „ Łazy	5,75
„ „ ewangelicka V. Roździeń	10,—

Szkoła powszechna im. Staszica Siemianowice . . .	40,—
„ „ IV. Katowice	14,—
„ „ Bykowina	18,—
Katolicka szkoła ludowa Zawada	4,20
Państwowe gimnazjum Tarnowskie Góry . . .	195,20
Szkoła powszechna I. Kochłowice	10,—
„ „ Zebrzydowice	14,58
„ „ Ochaby	9,—
„ „ Dębowiec	12,—
„ „ Ustroń	70,—
„ „ Kończyce	17,—
Powiatowy Urząd Szkolny II. Rybnik	7,—
Powiatowy Urząd Szkolny I. Rybnik	10,—
Szkoła powszechna I. Rybnik	11,40
„ „ III. męska Nowa Wieś . . .	28,50
„ „ 3 kl. Ligota Woźnicka . . .	10,—
„ „ IV. Kochłowice	40,—
„ „ 7 kl. Ustroń	47,50
„ „ Rydułtowice	4,53
„ „ II. Pawłów	23,14
„ „ II. Bielszowice	12,—
Państwowa Szkoła Handlowa Cieszyn	235,—
Szkoła powszechna Haźlach	21,73
„ „ Bładnice Dolne	30,50
„ „ Kozakowice Dolne	5,40
„ „ I. Bielszowice	21,29
„ „ Jastrzębie Górne	8,—
Szkoła ludowa ewangelicka Orzesze	23,74
Szkoła powszechna Hadra	4,50
„ „ Lisów	18,—
Gimnazjum Komunalne żeńskie Siemianowice . . .	2,80
Gimnazjum Komunalne żeńskie Siemianowice . . .	11.45
Szpoła powszechna Szczejkowice	7,05
„ „ Przegędza	6,95
Polska Szkoła Wydziałowa żeńska Katowice . . .	180,36
„ „ Koszęcin	15.95
Szkoła powszechna Pastwiska	28,92
„ „ Kamień	4,—
Gimnazjum państwowe niemieckie Bielsko	250,—
Szkoła powszechna IV. Bielszowice	9,—
Administracja „Płomyka“ z Warszawy — Warszawa . .	25,—
Grono Szk. przem. dokszt. Siemianowice	46,—
Szkoła powszechna II Roździeń	17,—
Kierownictwo szkoły mniejszości Rybnik	7,20

Do dnia 20. marca 1929 r. złożono w Banku Gospodarstwa Krajowego:

1.	Kwota, uwidoczniona w Dzienniku Urzędowym Wydziału Oświecenia Publicznego z 15. grudnia 1928 r. Nr. 12. złożona do dnia 19. listopada 1928 r. . . .	10.556,26
2.	Od 19 listop. 1928 r. do 16 kwietnia 1929 r. złożono	14.190,82
	Razem . .	24.747,08
3.	Koszta manipulacji bankowej do 19 listopada 1928 r.	27,55
4.	Koszta manipulacji bankowej od 19 listopada 1928 r. do 16 kwietnia 1929 r.	18,95
	Razem . .	46,50
5.	Czysty dochód do dnia 16 kwietnia 1929 r. .	**24.700 zł. 58 gr.**

77.

RUCH SŁUŻBOWY
w szkolnictwie powszechnem.

Nowomianowani:

A. Kierownikami szkół powszechnych: Grabiec Alojzy w Czerwionce, Gabriel Piotr w Raszczycach, Gładki Wacław w Chorzowie.

B. Nauczycielami szkół powszechnych: Stojkówna Julja w Rudzicy, Brocki Paweł w Królewskiej Hucie, Kapryan Ludwik w Żorach, Błachutówna Władysława w Knurowie, Grzybówna Apolonja w Orzeszu, Roeske Stanisław w Miasteczku, Tomaszewska Zofja w Moszczenicy, Węgrzycki Antoni w Nowym Bytomiu, Klimczykówna Marja w Komorowicach, Błońska Zofja w Gołkowicach.

C. Ochroniarkami: Bosacka Jadwiga w Nowym Bytomiu, Wiercińska Jadwiga w Świętochłowicach, Mędrochówna Julja w Świętochłowicach.

Przeniesieni:

A. Nauczyciele szkół powszechnych: Gromnica Roman z Królewskiej Huty do Rybnika, Ostrowski Kazimierz z Bagna do Strzebini.

B. Ochroniarka: Maciążanka Stefanja z Piasku do Boronowa.

Zwolnieni:

A. Ochroniarki: Kapkówna Helena w Królewskiej Hucie, Jasińska z Gołuchów Elżbieta w Katowicach.

Emerytowani:

A. Kierownicy szkół powszechnych: Mokrski Bazyli w Wielkich Hajdukach, Jung Jakób w Bielsku, Dronia Józef w Chorzowie, Hoinkis Paweł w Studzionce.

B. Nauczyciel szkoły powszechnej: Stein Ernest w Bielsku.

78.
KONKURSY.

Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza konkurs na stanowisko dyrektora państwowego seminarjum nauczycielskiego męskiego w Tarnowskich Górach, Województwo Śląskie w Katowicach.

O wymienione stanowisko mogą się ubiegać osoby, odpowiadające pod względem kwalifikacyj wymaganiom ustawy z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 828), z mienionej ustawą z dnia 16 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 740) oraz odpowiadające wymaganiom art. 12 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 530), w brzmieniu rozporządzenia z dnia 3 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 462).

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie, unormowane ustawą z dnia 9. października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) wraz z 40% dodatkiem wojewódzkim.

Podania, zaopatrzone potrzebnemi dokumentami, skierowane do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, wnosić należy w drodze służbowej do **Wydziału Oświecenia Publicznego w Katowicach** najpóźniej do 30. maja 1929 r.

Wydział Oświecenia Publicznego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego ogłasza konkurs **na stanowisko dyrektora Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych w Katowicach.**

Stanowisko to jest do objęcia natychmiast. Najpóźniejsze obsadzenie tego stanowiska nastąpi z dniem 1. sierpnia 1929 r.

O stanowisko to ubiegać się mogą dyplomowani inżynierowie mechanicy, elektrotechnicy, hutnicy, chemicy i budownictwa, posiadający długoletnią praktykę zawodową w przemyśle.

Do stanowiska tego przywiązane jest uposażenie unormowane ustawą z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) wraz z 40% dodatkiem wojewódzkim.

Podania należycie udokumentowane wnosić należy do dnia 31. maja 1929 r. do Wydziału Oświecenia Publicznego w Katowicach.

Wydział Oświecenia Publicznego ogłasza niniejszem konkurs na następujące **posady kierownictw szkół powszechnych:**

1. 3-klas. szk. powsz. w **Czarnej Hucie** (pow. Tarn. Góry).
2. 3-klas. szk. powsz. w **Boruszowcu,** w powiecie tarnogórskim.

Termin wnoszenia podań upływa z dniem 31. maja 1929 r.

79.
KOMUNIKATY.
W sprawie wydzielenia osiedla „Zgoda".

Wskutek wydzielenia osiedla „Zgoda" z gminy Nowy Bytom i przydzielenia go do gminy Świętochłowice, powszechna szkoła w „Zgodzie", figurująca dotychczas w ewidencji jako szkoła III w Nowym Bytomiu, otrzymała następującą nazwę: „Powszechna szkoła publiczna Nr. VIII im. Józefa Poniatowskiego w Świętochłowicach (Zgoda)".

W sprawie uzupełnienia okólnika Ministerstwa W. R. i O. P. o nabywaniu świadectw i druków szkolnych.

Ministerstwo W. R. i O. P. uzupełnia okólnik z dnia 6 lutego 1929 r. Nr. I. Prez. 511/29 w sprawie nabywania świadectw i druków szkolnych (spis księgarń), ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 28 lutego 1929 r. Nr. 3 (210) poz. 33, w tym kierunku, że na Okręg Szkolny Łódzki powierzono sprzedaż świadectw i druków szkolnych także księgarni: „Gebethner i Wolff" w Łodzi.

(Nr. I. Prez. 1702/29).

W sprawie PROGRAMU WYCIECZEK SZKOLNYCH NA POMORZE.

I. Ogólne wskazówki.
II. Organizacja punktów kwaterunkowych.
III. Przykłady tur wycieczkowych.

I. Ogólne wskazówki.

1. Komitet wycieczkowy przy Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu.

Organizacją wycieczek szkolnych zajmuje się utworzony przy Kuratorjum komitet wycieczkowy, który udziela ponadto wszelkich rad przy układaniu planów wycieczkowych i informacyj w sprawach organizowania wycieczek, środków komunikacyjnych (okrętów, autobusów, wycieczek pieszych).

2. Zgłoszenie wycieczki.

Organizowane na podstawie instrukcji Kuratorjum Okręgu Szkolnego Poznańskiego w Poznaniu z dnia 15. stycznia b. r. Nr. O.-596/29. wycieczki szkolne, które pragną przy sposobności zwiedzenia Powszechnej Wystawy Krajowej w Poznaniu zwiedzić Pomorze, w szczególności polskie wybrzeże morskie, winny przesłać w terminie do dnia 15. kwietnia b. r. do Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu zgłoszenie według wzoru podanego w ustępie 2 wymienionej instrukcji. Punkt f tego ustępu należy zmienić zwrotem „w obrębie okręgu szkolnego pomorskiego."

3. Instrukcja i regulaminy.

Postanowienia instrukcji wycieczkowej poznańskiej w ustępach od 10—17 (z wyjątkiem ustępu 15), w szczególności co do korzystania z lokalów noclegowych (10) uszkodzeń w lokalach noclegowych (11) odpowiedzialności za młodzież (12) przestrzegania regulaminów domowych (13) przewodników (14), przyborów wycieczkowych (16), zniżek kolejowych (17) obowiązują również w czasie wycieczek na Pomorzu.

4. Koszta wycieczek.

Koszta jednodniowego pobytu, wliczając w to nocleg, całodzienne utrzymanie (śniadanie, obiad, kolacja) koszta administracyjne wraz z opłatą przewodników wyniosą najwyżej 5 zł. od osoby. Kuratorjum poczyni starania, by tę kwotę obniżyć. Wy-

mienione koszta nie obejmują opłat jazdy koleją, autobusem, statkiem i t. p.

Wycieczka, która uzyskała zatwierdzenie terminu przyjazdu na Wystawę w Poznaniu a pragnie korzystać w czasie pobytu na Pomorzu z urządzeń kwaterunkowych, winna przesłać w terminie do dnia 30-go kwietnia b. r. zadatek w kwocie 50 gr. od każdego uczestnika wycieczki, wpłacając tę należytość na konto czekowe P. K. O. Nr. 211230 (Miejska Kasa Oszczędności w Toruniu) zamieszczając na czekach uwagę: „na rachunek wycieczek szkolnych Kuratorjum Okręgu Szkolnego Pomorskiego w Toruniu.“

I. Punkty kwaterunkowe.

Celem wycieczek szkolnych będzie przedewszystkiem zwiedzenie Gdyni i polskiego wybrzeża morskiego, na drugim planie zwiedzenie pojezierza kaszubskiego i miast Torunia i Grudziądza.

Punktami wyjścia dla wymienionych seryj wycieczkowych będą następujące punkty kwaterunkowe.

Serja A. Wybrzeże morskie:
1. Gdynia. 2. Gdańsk. 3. Puck. 4. Wajherowo;

Serja B. Pojezierze kaszubskie:
5. Kościerzyna. 6. Kartuszy;

Serja C. Miasta:
7. Toruń. 8. Grudziądz.

W wymienionych ośmiu punktach urządzi się noclegi i stacje wyżywienia łącznie dla 1000 osób dziennie. Długość pobytu wycieczki w jednym punkcie noclegowym zostanie oznaczona później w związku z ewentualnem przepełnieniem odnośnego punktu i ogólnym planem wycieczek. Każdy punkt kwaterunkowy będzie posiadał własny zarząd, kierownikowi zarządu doda się do pomocy grono przewodników wyszkolonych do oprowadzenia wycieczek. Przewodnicy będą za swoje czynności opłacani i będą towarzyszyli wycieczkom, a na życzenie kierowników wycieczki będą udzielali potrzebnych informacyj i wyjaśnień w obrębie działalności danego punktu kwaterunkowego.

Przykłady tur wycieczkowych.

Każda wycieczka winna opracować sobie własny dokładny plan wycieczki. W razie gdyby zaszła konieczność poczynienia pewnych zmian w planie wycieczki, to kierownictwo wycieczki zostanie o tem powiadomione we właściwym czasie.

Kuratorjum podaje kilka przykładów tur wycieczkowych w ogólnych zarysach — biorąc za podstawę wycieczki 3 dniowe.

1. Toruń — Gdańsk — Gdynia.

a) 1. dzień: Toruń — zwiedzenie miasta i jego zabytków. Nocleg w Toruniu.

b) 2. dzień: Podróż statkiem wiślanym do Gdańska. Wyjazd rano — przyjazd do Gdańska o godz. 17. Przechadzka po Gdańsku. Nocleg w Gdańsku.

c) 3. dzień: przedpołudniem — Zwiedzenie Gdańska i jego ważniejszych zabytków.
W południe wyjazd do Gdyni — Obiad.
Zwiedzenie Gdyni i portu.

2. **Grudziądz — Gdańsk — Gdynia.**
a) 1. dzień: Grudziądz — zwiedzenie miasta. Wyjazd do Gdańska — koleją. — Przechadzka po Gdańsku. Nocleg.
b) 2. dzień: Zwiedzenie Gdańska — jego zabytków. Po objeździe, odjazd do Sopot — następnie pieszo wzdłuż wybrzeża morskiego do Gdyni — Nocleg w Gdyni.
c) 3. dzień: Gdynia — zwiedzenie miasta i urządzeń portowych, Oksywie — Kamieniec pomorski.

3. **Gdynia — Wejherowo — Puck — Hel.**
a) 1. dzień: Gdynia — Oksywie — Kamieniec pomorski. — Nocleg w Wejherowie.
b) 2. dzień: Wejherowo — zwiedzenie miasta. Wyjazd do Pucka. — Nocleg w Pucku.
c) 3. dzień: Koleją przez półwysep helski do Helu. Całodzienny pobyt na Helu. Powrót statkiem z Helu na Gdańsk.

4. **Gdynia — Hel — Puck — Wejherowo.**
a) 1. dzień: Gdynia — i t. d. — Nocleg w Gdyni.
b) 2. dzień: Wyjazd rano statkiem na Hel. — Powrót koleją przez cały półwysep do Pucka. — Nocl. w Pucku.
c) 3. dzień: Zwiedzenie zatoki Puckiej. — Wyjazd do Wejherowa.

5. **Puck — Jezioro żarnowieckie — Hel — Gdynia.**
Wycieczka forsowna tylko dla starszej młodzieży — duże drogi pieszej.
a) 1. dzień: Puck — Krokowo — Jezioro żarnowieckie. — Nocleg w Pucku.
b) 2. dzień: Wyjazd do Jastarni koleją, następnie pieszo brzegiem morza do Helu. — Powrót statkiem do Gdyni.
c) 3. dzień: Gdynia — Oksywia — Kamieniec.

6. **Puck - Wielka Wieś - Jastrzębia Góra - Wejherowo - Gdynia.**
a) 1. dzień: Puck — Wielka Wieś koleją, następnie pieszo brzegiem morza do Jastrzębiej Góry — latarnia morska w Różewiu. — Nocleg w Pucku, ewentl. Wejherowie.
b) 2. dzień: Gdynia.
c) 3. dzień: Hel.

7. **Pojezierze kaszubskie — Wybrzeże morskie.**
a) 1. dzień: Z Kościerzyny do stacji kolejowej Krzeszno, stąd obok jeziora Ostrzyckiego (Kolano, przez Górę Biskupią do Chmielna (wyroby garncarskie kaszubskie) — stąd pieszo do Kartuz.

Nocleg w Kartuzach, ewentualnie Kościerzynie.
b) 2. dzień: Gdańsk.
c) 3. dzień: Gdynia.

8. **Pojezierze Kaszubskie — Wybrzeże morskie.**
a) 1. dzień: albo, jak pod 7, albo:
Kościerzyna — Wycieczka do jeziora wdzydzkiego (pieszo) — muzeum kaszubskie we Wdzydzach.
b) 2. dzień: Gdynia.
c) 3. dzień: Hel — powrót statkiem, ewentualnie koleją przez półwysep — Puck.

Przy układaniu szczegółowego planu winni kierownicy wycieczek brać za punkt wyjścia punkty kwaterunkowe. Dłuższe wycieczki niż 3dniowe można łatwo kombinować np. przez zestawienie dwóch tur wycieczkowych.

Program wycieczek przesyłam w ilości odpowiadającej liczbie Okręgów Szkolnych.

Kurator Okręgu Szkolnego:
J. Szwemin mp.

80.

SPROSTOWANIE.

W ogłoszonej w N-rze 2 Dziennika Urzędowego W. O. P. Instrukcji, dotyczącej zmian w materjale nauczania w siedmioklasowych publicznych szkołach powszechnych i gimnazjach państwowych w drugiem półroczu r. s. 1928/29, na str. 44, wiersz 7 od dołu zamiast słów: „uważać w większym stopniu niż dotychczas na uzupełnienia i ilustracje" winno być: „uważać w większym stopniu niż dotychczas **za uzupełnienia i ilustracje".**

81.

WYDAWNICTWA

Wydział Oświecenia Publicznego poleca następujące książki do bibljotek szkolnych, nakładem Spółdzielni Wydawniczej „Zjednoczenie" Grudziądz:

1. **Kalkulacja w zawodzie szewskim;**
2. **Podręcznik dla egzaminów czeladniczych w zawodzie szewskim.**

Własnym nakładem p. Raczyńskiego Kazimierza, nadkomisarza P. P. Komendy Wojew. P. P. w Poznaniu wyszła książka p. t. **„Ratownictwo w wypadkach nieszczęśliwych i zatruciach gazami bojowemi."** — Cena za egzemplarz o objętości 183 str. z 35 rycinami wynosi 3,00 zł. — Książka może z pożytkiem znaleźć się w bibljotece szkolnej.

W sprawie wydawnictw i środków naukowych zatwierdzonych do użytku szkolnego.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego zatwierdziło do użytku szkolnego następujące wydawnictwa i środki naukowe:

I. Podręczniki:

Bzowski Konstanty, Nauka o Polsce współczesnej. Wyd. 7-me, Warszawa—Kraków, 1928, skład główny u M. Arcta w Warszawie — dla uczniów VII oddziału szkół powszechnych. (Nr. II. 1163/29);

Cezak J. S., Geografja gospodarcza dla szkół rzemieślniczo-przemysłowych i dokształcających. (Nr. II. 12253/28);

Galle H., Wypisy polskie na klasę wstępną szkół średnich i III oddział szkół powszechnych. Wydanie dwudzieste, 1929 — dla uczniów III-go oddziału szkół powszech. (Nr. II. 3042/29);

Galle H. i Radwanowa H., Nasza książka. Wypisy i ćwiczenia dla klas drugiej szkół powszechnych. Wydanie XII, 1929 — dla uczniów II oddz. szkół powszechnych. (Nr. II. 3041/29);

Hellmann Jan i Zarzecki Adam, Młody matematyk. Część trzecia. Warszawa, 1929, Drukarnia Bankowa — dla uczniów III oddz. szkół powszechnych. (Nr. II. 14610/28);

Łagonowski Stefan, Geografja gospodarcza ze szczególnem uwzględnieniem Polski. Wydanie II, nakł. autora, 1928 — dla uczniów szkół kupieckich i handl. oraz kursów uzupełniających. (Nr. II. 9996/28);

Mihułowicz Jerzy, Podrecznik arytmetyki i algebry dla IV klasy gimnazjalnej. Wydanie siódme, Książnica Atlas, 1928 — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 13357/28);

Połtaweć Wasyl, Promiń. Tretia czytanka dla szkił, Warszawa, 1928 — dla uczniów szkół powszechnych z ruskim językiem nauczania. (Nr. II. 14129/28);

Radliński Tadeusz, Nasz kraj. Geografja dla czwartego oddziału szkoły powszechnej. Wydanie 8-me, nakł. autora, 1928, Warszawa — dla uczniów IV-go oddz. szkół powszechnych. (Nr. II. 5393/28);

Sierzputowski T., Arytmetyka. Część III. Dla 5 kl. szkoły powsz. i 2 kl. gimn. Liczby ułamkowe. Wiadomości z geometrji poglądowej. Wydanie siódme, Lwów—Warszawa, 1928 — podręcznik dozwolony, nieprzystosowany do programu Min. W. R. i O. P. dla uczniów szkół powszechnych oraz podręcznik dozwolony do programu Min. W. R. i O. P. dla uczniów szkół powszechnych oraz podręcznik dozwolony dla uczniów II-ej klasy szkół średnich ogólnokształc. (Nr. II. 8481/28).

II. Wydania autorów:

Andersen H. C., Ausgewählte Märchen. Opracował dr. Z. Bass. Części II i III. Bibl. niemiecka, zeszyty 23 i 24. Lwów—Warszawa, Książnica—Atlas, 1928 — lektura uzupełniająca dla uczniów kl. V gimnazjów oraz III kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 3436/29);

Eyth Max, Hinter Pflug und Schraubstock. Opracował K. Zagajewski. Bibljoteczka niemiecka. zeszyt 20. Lwów—Warszawa, Książnica-Atlas, 1927 — lektura uzupełniająca dobrowolna dla uczniów VII i VIII kl. gimnazjów wszelkich typów i V kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 3436/29);

Freytag Gustaw, Bilder aus deutscher Vergangenheit. Opracował Szymon Mordawski. Cześć I. Do wypraw krzyżowych. Częsć II. Do wieku oświecenia. Bibljoteczka niemiecka, zeszyty 27 i 28. Lwów—

Warszawa, Książnica—Atlas, 1928 — lektura uzuzepłniająca dla uczniów VI i VII kl. gimnazjów. (Nr. II. 3436/29);

Goethe. Herman i Dorota. Przeł. Franciszek Nowicki — lektura uzupełniająca dla uczniów VII-ej kl. szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 4262/29):

Mickiewicz A., Grażyna. Wyd. V-te, Biblj. Uniw. Lud. i Młodzieży Szkolnej Nr. 167. Kraków, 1928 — lektura podstawowa dla uczniów kl. IV-ej i VII-ej szkół średnich ogólnokształcących oraz dla uczniów VII oddz. szkół powszechnych i IV kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 4261/29);

Reuter Fritz, Anekdoten. Frei in Prosa nacherzählt nach Reuters „Lauschen und Rimels" von Szymon Mordawski. Część II. Bibljot. niemiecka, zesz. 26. Lwów—Warszawa, Książnica—Atlas, 1928 — lektura uzupełniająca dla uczniów VI kl. gimnazjów oraz III kursu seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 3436/29);

Sęp-Szarzyński Mikołaj, Rytmy oraz anonimowe pieśni i Listy miłośne z XVI wieku. Opracował Tadeusz Sinko. Kraków, 1928, — lektura uzupełniająca dla uczniów VI klasy szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 15671/28).

III. Książki pomocnicze.

Asenko Józef, Uproszczona rachunkowość. Warszawa, 1928 — dla uczniów szkół handlowych. (Nr. II. 4265/29);

Dyakowski B., Zarys metodyki niższego kursu nauki o przyrodzie. Wyd. III, Książnica—Atlas, Lwów, — Warszawa, 1925 — dla nauczycieli szkół powszechnych. (Nr. II. 2746/29);

Hamaide A., Metoda Decroly. Tłum. M. Górska. Wstępem opatrzyła M. Lipska-Librachowa. Warszawa, Nasza Księgarnia, 1926 — dla nauczycieli seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 6819/28);

Jezierski Wacław dr. i Kluźniak Stanisław inż., Ćwiczenia miernicze i kartograficzne w szkołach ogólnokształcących. Warszawa, 1928, nakł. S. i W. Kluźniaków — dla nauczycieli oraz do bibljotek szkolnych. (Nr. II. 5036/29);

Kawałek Ludwik dr., Pierwsza pomoc w zatruciach gazami bojowemi. Książnica—Atlas, Lwów—Warszawa, 1928 — dla uczniów szkół średnich ogólno-kształcących i zawodowych, seminarjów nauczycielskich oraz dla nauczycieli. (Nr. II. 3904/29);

Mścisz M., Zarys metodyki geografji. Warszawa, 1928, wyd. M. Arcta — dla nauczycieli seminarjów nauczycielskich oraz szkół powsz. (Nr. II. 13145/28);

Rowid Henryk, Szkoła twórcza. Podstawy teoryteczne i drogi urzeczywiśtnienia „szkoły pracy". Kraków, Gebethner i Wolff, 1926 — dla nauczycieli seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 9460/28);

Ruff Stanisław dr., O zapobieganiu zniekształceniom ciała. Bibljoteczka Higjeniczna, zeszyt X. Książnica—Atlas, Lwów—Warszawa, 1928 — dla uczniów szkół średnich ogólnokształcących oraz dla nauczycieli szkół powszechnych. (Nr. II. 3903/29);

Sośnicki Kazimierz dr., Wskazówki do rozwiązania zadań

logicznych zawartych w „Zarysie logiki". Lwów—Warszawa, Książnica-Atlas, 1926 — dla nauczycieli seminar. nauczycielskich. (Nr. II. 2997/26);

Stout G. F., Zarys psychologji. Z oryginału angielskiego przełożył dr. Cz. Znamierowski — dla uczniów seminarjów nauczycielskich i kursów nauczycielskich. (Nr. II. 3437/29);

Sully Jakób, Dusza dziecka. Przełożyła J. Moszczeńska. Wydanie 3-ie. Warszawa, J. Lisowska, 1926 — dla nauczycieli seminarjów nauczycielskich. (Nr. II. 6505/28).

IV. Środki naukowe:

Globus o średnicy 26 cm., opracowany przez E. Romera, wykonany w wytwórni „Pomoc Szkolna" — dla szkół powsz. (Nr. II. 18050/28);

Mikroskop, planktoskop i mikrotom według modelu K. Czerwińskiego, wyrobu krajowej firmy Kolberga i Sp. (Nr. II. 5269/29).

Pamiątki polskie w Gdańsku. Serja I pocztówek. Wydanie 2-gie, wydawnictwo „Macierzy Szkolnej w Gdańsku". Nasz Bałtyk. Serja II pocztówek. Wydawnictwo „Macierzy Szkolnej w Gdańsku" — dla uczniów szkół wszelkich typów. (Nr. II. 17055/28);

Płyty gramofonowe „Linguaphone" — środek naukowy przy nauce nowożytnych języków obcych w szkołach średnich ogólnokształcących, handlowych i seminarjach nauczycielskich. (Nr. II. 17003/28);

Romer E., Atlas Polski współczesnej. Wydanie 3-cie. Warszawa, Książnica-Atlas, 1928 — dla uczniów szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 13772/28).

Romer E., Mały atlas geograficzny. Warszawa, Książnica-Atlas, 1928 — dla uczniów szkół powszechnych oraz średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 1365/28);

Romer E. i Wąsowicz J., Europa polityczna. Mapa ścienna. Lwów—Warszawa — dla szkół powszechnych i średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 13830/28);

Romer E. i Wąsowicz, Mapa narodowości Rzeczypospolitej Polskiej. Skala 1 : 850 000. Lwów—Warszawa, Książnica-Atlas — dla szkół średnich ogólnokształcących. (Nr. II. 3440/29);

„Spadkownica", według projektu W. Staszewskiego, w wykonaniu Jana Małejki z Wilna — dla pracowni szkół średnich ogólnokształcących oraz technicznych. (Nr. II. 17136/28).

W sprawie książki ks. Biskupa Dr. Bandurskiego p. t. „Krwi ofiarnej cześć".

Ministerstwo W. R. i O. P. zwraca uwagę kierowników i dyrekcyj wszystkich szkół na książkę ks. Biskupa D-ra Władysława Bandurskiego p. t. „Krwi ofiarnej cześć" (zbiór kazań, listów i t. d.) wydaną przez Wileński Komitet Obchodu 40-lecia pracy kapłańskiej i obywatelskiej Jego Ekscelencji ks. Biskupa Władysława Bandurskiego, Warszawa, 1928 r. Książkę tę poleca się do nabywania przez bibljoteki szkolne.